21/11/08

301

Ἀξιότιμε συμπολῖτα.

Ἡ ἀπὸ τῆς 25ης παρελθόντος ὑμ. πολύτιμος ἐπιστολή παρελήφθη εἰς χεῖράς μου. Εὐχαριστῶ ἐγκαρδίως ὑμᾶς δι' ὅ μοι δίδετε θάρρος ὁρᾶν ἐπίσχυσιν τῶν γυναικείων ἔργ. Ὁδοῦ Ἑρμοῦ καταστημάτων ὡς καὶ διὰ τὴν φροντίδα, ἣν λαμβάνετε διὰ τοὺς υἱοὺς μου Χαρίλαον καὶ Κωνσταντῖνον καὶ διαβεβαιῶ ὑμᾶς ὅτι ἐπαναμελήσω τῶν οἰκογενειῶν μου δὰ ἔρχεσθε εὐγνώμων. καὶ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν γίνουν ἐφέτος δυνατὸν ἐπιδαψιλεύσω διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος ἴσως δ' ὑμῶν ἐπιθυμήσω νὰ λάβω αὐτόθεν.

Προηγουμένως ἐσκοπεύθην νὰ γράψω πρὸς ὑμᾶς περὶ ἐμπορίου ἢ καὶ περὶ ἄλλου τινὸς ἐν γένει τῶν περιφερείας Καισαρείας. Περὶ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἔγραψα ἐννεαμελίδον ἐπιστολὴν πρὸς ὑμᾶς ὁμοίαν τῶν παρόντων καὶ ἐστάλη ἐπ' ὀνόματι ὑμῶν αὐτῶν πρὸς τὸν ἀνεψιόν μου δικηγόρον ὑμῶν κ. Καλαϊτζιάν. Διὰ τῆς ἐσχατης ταύτης ἀπήντησα τὸ τέλεσμα τοῦ Ἐμ. Ὁδοῦ Ἑρμοῦ καταστήματος τῶν Ἐμ. Ὁδοῦ Ἑρμοῦ καταστήματος καὶ τὰ σχέδια καὶ μετρήσεις ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, αἵτινες δέον ἔπρεπε νὰ διορθωθῶσιν. καὶ ἐφθάσαν ὀλιγίστας ἡμέρας ἀπὸ τοῦ νὰ φθάσω. Ἐμοὶ ἐξενοχωρημένου καθόλου ἀμφοτέρων τῶν χεῖρας

ὑμῶν ὡς μὲ χαιρὸν ἀναπαυτικὸν ἀπὸ τὴν σήμερον. Πρὸ δύο ἢ τριῶν
ἡμερῶν ἐπῆγα εἰς τὴν Ἀγιόκαμπον καὶ σᾶς γράφω τώρα ἀπὸ
τὸ Ἐμπόριον. Ἀφ' ὅτου ἀπεχωρίσθημεν δὲν ἔλαβα
καμμίαν εἴδησιν περὶ ὑμῶν οὔτε ἀπὸ τὸ Ἐμπόριον, ποὺ θὰ ἐμεί-
νατε ἀκόμη ἐκεῖ ἀναμένοντες τὴν ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς,
οὔτε ἀπὸ τὸν Σταυρίτσαν. Ἐγὼ ἐπῆγα εἰς τὴν Κοζάνην, ἔμεινα εἰς τὴν Βλάστην,
ἐπέρασα εἰς τὴν Κηπιούραν καὶ δύο ἡμέρας εἰς τὸ Καϊμάκι σύμφωνα εἰς 256 οἰκογε-
νειῶν ἐξ ὧν τὰ 48 εἶναι ὀθωμανικαί, 31 Ἑλληνικαί, αἱ
δὲ λοιπαὶ 177 σχισματικαί. Εἰς τὸ Ἐμπόριον πρὸ
δεκαπενταημέρου διέμεινα καὶ ἐπάτρωνος τῆς Ἐφαρχίας.
Ἔχουν ἀγορὰ καθ' ἑβδομάδα τὸ Σάββατον εἰς ἣν ἔρχονται
ὡρισμένα καὶ ποικίλα διάφορα ἀγοραπωλησίας χωρι-
κὰ εἰς Λίμνας, Μουραΐτης, Παγανοχωρίου, Ρουδίνας, Ραϊ-
τας Τσοπρί, Κανούχι, Νεμπεκλοὶ, Καϊμάκι, Χασάν
Κιοϊ, Ραδοβίζης καὶ Δέβρης ὀλίγοι δέ καὶ εἰς Βλά-
στην. Ἐκ τῶν οἰκιῶν ὁρίζεται ἡ Βουλγαρικὴ πρὸ
δύο ἐκ τῶν ὁποίων ὁρίζεται ἡ Ἑλληνική. Ἔστω καὶ ἐν τῇ
ἀγορᾷ ἐν ᾧ σχεδὸν ἅπαντες γινόμεθα εἷς Ἕλλη-
νικόν. Τὰ χωρία Ντοροντσάϊ, Καραμπουνάρ, Κό-
μανα, Τρέμπενο, Φραγκότσι καὶ Τρέστενα ποικί-
ζουν τὴν ἀγοραπωλησίαν εἰς τὴν ἀγορὰν Καϊμάκι, ἡ Ἑλλη-

νέλαι καλά σαὶ σαν τὴν ἀρχή. Τὸ ἐμπόριον διευκολύνει μέγαν ἐμπόριον ἐν τῶν σουδανοβίλων ἀνά τὸν Νομὸν Μοναστηρίου κέντρων τοῦ Βουλγαρισμοῦ διευθύνει σαὶ ὑπηρεσίαν Καϊμάκι καὶ αὐτό τὸ ἐξόδευε. Ἐφ' ᾧ καὶ ἐν ἐμπορούσαμε νὰ ἔχωμεν τὸν ἀνταγωνισμόν ἐνταῦθα ἔχομεν ἐνοικιάσει διά πρώτην φορὰν σαὶ ἐμεῖς. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ νὰ εἴμεθα καὶ ἐν τῇ διαπραγματεύσει ἀφοῦ σήμερον ἔχομεν μόνον 37 μαθητάς; Ἐγὼ δὲ ἀναγκάζω ἔτι καὶ δὲ ἔχωμεν μετὰ ταῦτα πολλούς. Ἀρκεῖ νὰ ἐμπορέσῃ καὶ αὐτούς δὲ κρατήσωσι καὶ δὲ προσέλθωσι καὶ ὅλοι ἀδάμαντες οἱ σήμερον φοιτῶντες εἰς τὰ Βουλγαρικὰ Σχολεῖα. Συμφώνως διά τὴν σαρέλθουσαν. Ἐκ τῶν μετοικούντων συνοικιῶν δέον νὰ ἐξεύρωσι καὶ μετοικήσωσι μέ ἴδια ἔξοδα δύο ἕτερα τοιαῦτα ἐξάδαντα ἐν εἰς τὸ ἐμπόριον εἰς ἐνοικίαν τοῦ ἁγίου βασιλέως ἐν Βουλγαρικῇ Μοδέρνα!!! τοῦ διευθύνοντος πρὸ ὀλιγοετίας καὶ ἐν ἐμπορίῳ Βουλγαρικὰ Σχολεῖα καὶ ἀδάμαντα καὶ ἐν τῷ συνοικίᾳ κέντρου ἐνταῦθα, καὶ ἐν τῇ

τό Σμαρδένιον εἰς τήν σαλπίδα τοῦ τσαμπάρφ καί ὄχι εἰς τήν Βίγλιστα διά νά εὐχαριστήσωμεν ἄτομα. Τυχάνει ἐν τῶν ὧν ὅπου ἄντε νά ἀνεβοῦμεν σιδοίδιον εἰς Ἐμπόριον ὅπόδην ἀναγκάζει ἄνασα ἡ νότιος Μακεδονία καί τό Σμαρδένιον ὅπόδην ἀναγκούνται τά Κορίτσα, Καστορία καί χρόνια. Συνηθίζεται δύναται οἱ ἐμπορικοί νά σηκωθοῦν ἐξήκοντα ἕως 80 ὄρφανοί καί μή ἐξ ἀνάγκων ἕως ἀνά τήν ἀνηφόρεια Καϊμαρίου φανατικῶν 6 χιονιατικῶν χωρίων μέ ἐξ ἕως ἕνα διδασκάλους καμμιά καλησπερίνους οἵτινες νά ἐνοχρεωθοῦν διά νά μεταφέρωσι καί ἀλλ ὁπουδήποτε ἄν εἰς Ἐμπορίῳ καί οὐδέν ἐνοικιασθήτων κάθε μεταξύ τήν ἀνέγερσιν ἐνός ἐχοντος δύο ὀπτῶν καί ὑδρευθῆ καί νά ξεκουρδήσῃ πέρασι τό σιδοίδιον, τό ὁποῖον ἐντός ὁρισμένου χρονικοῦ διαστήματος διά ἐξαγνίσῃ ὄχι μόνον τό Ἐμπόριον ἀλλ' ἀνατολικά καί μνημόνια καί ὀρεινόν μέρεσι ὀχυρωματικά χωρία μέ τούς καλούς τούς ἑορτάς καί ὅλων ὁ καιρός ἐπιτρέπῃ συχνάς ἐπιδρομάς του μεταφορικῆς καί ἀλλ ἰδιαιτέρας ἐπιστολάς ἐργασίας. Οἱ Βούλγαροι πρό δέ ἐξ ἐνῶ ἐργαζόμενοι ἐν Ἐμπορίῳ καί ἦσαν ἀφεγγιδικῆς ἐν ἐνῶ ἀδραγείας ἐνῆσαν ὀρεινόν μερέσι Ἑλληνικά τούς Βλάχους ἀνηκούσης ὀρεινόν ἴδιον ὅσον τό Καστο-

ρία τοῦ Λουκιάνου, φαίνονται σήμερα ὅτι ἔχουν τοὺς ναύτας καὶ τὰ σπίτια ὑπὸ τὴν Σαλαγὰ καὶ Σιαδένους των. ποιμένες, βουκόλοι, ἀγροφύλακες, ἀμπελοφύλακες κτίσται, ὑποδηματοποιοί, ράπται, σιδηρουργοί, ναφτηροί, χρεωνῶδες, ἀγωγεῖς, ἐμπορεῖοι καὶ ὀκχηματαγωγοί φαίνονται σήμερον ὀκχηματαγωγοί. καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἓν πρόσωπον εἶναι ἐνδεδυμένον φανὸν ἔνεκα τοῦ φόβου. Ἐσημείωσα τοὺς ὀνομαστοτέρους ἐξ αὐτῶν καὶ τοὺς ὑπέδειξα σήμερον. αὐτοὶ δὲ μὲ ἀνέλυσαν ὡς ἑξῆς. "Ἐχομεν δίκαιον. ἐδῶ εἴμεθα ὑπὸ καθεστὼς ἐλεεινὸν ὀρθόδοξοι γινόμεθα ἀπ' ἀρχῆς ἑνὸς ἀνώμου φόβου. μεθα τὸν ὑπέρμαχον καὶ τὸ σῶμα, ἀφ' ἑτέρου διὰ νὰ μπορέσωμεν ἀπὸ τὴν ἐργασίαν μας ἀπὸ ὅλα ἀναγκαζόμεθα νὰ ὁδηγῶμεν τὰ ὀκχήματα εἰς τὴν Βουλγαρικὴν ἐκκλησίαν, νὰ μεταβαίνωμεν εἰς τὴν Βουλγαρικὴν πανηγύρεις, νὰ ἐκκλησιαζόμεθα εἰς τὰ ἰδικά μας ἱερεῖα ἐκκλησιασμοὺς καὶ νὰ φαινώμεθα ὅτι ἤμεθα Βούλγαροι. Ἂς γίνωσι ὅσα μᾶς ζήτησε καὶ τόλμα δὲ ἤξεύρει εἷς ἐξ ἡμῶν ἂν ἤμεθα". Διὰ ταῦτα ὡς καὶ προηγουμένως ἔρχομαι καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν Μοναστηρίου ἀρμοδίους δὲ καὶ ἀφ' ἑτέρου Βουλγάρους ἄρχοντας τοῦ δούκα Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ δυναμίαν τῆς Σαλαγᾶ. ἀναπτύσσω μεγάλην γι-

μεγάλα ἐργασία, δραστήρια μέρα δέον νά ἠμφιέσωμαι καὶ νά ἔρθω
δα τουρβέβεσιν ὅλη ἐκ διάστημα δύο ἐτῶν τό ποιμ ἀπό ἐκ συν-
μερον γενησομένων ὅσα γράφω τά φαίνεται δά μεταβηδῶσε
τά φαίνεται δά μεταφασῶσιν ἐσέρ πρᾶγμα μ' ὅλην ἐκ πολυχρό-
νιον ἐργασίαν ἐχῦ βουλγάρων. Διότι ἀναγκαία εἶναι ἐγγλικιτάλα
διότι εὑρίσκεται ἀγγλικόν ἐκ πεδαρῶν ἐγγ. χάρτη καὶ διό-
τι μεγάλαι ἀραίγραφαι. ἡ δύνασα συζητεῖται ἐργασία ἡ
οὐχί μεγάλοι λόγοι.

Περί ἐκ Σχολείων Ἐμπορίου. Πρό τριάκοντα ἐτῶν ὁ ἐν Ὀδησσῷ ἐξ
Ἐμπορίου ἀναδημιουργός τότε ὁμογενής Δημήτριος Βύσας ἐσκεμμένος
ἐναλλαγή σκεπτικά καθ' ἡμέρα τουρκίας καρά ἀντέχρι
στον ἐγγ. Σχολῆς. Καθ' ἡμέρα ἐξῆ αὐτοῦ καὶ ἐναγκαῖος ἐκ καθ' ἡμέρα
καρατήρησεν ὅτι ἡ δύναται δημοσίᾳ καρδίας, ξύλα, μέδου καὶ
ἐργασίαν, ἡ Σχολή ἐχρήναι ἕτοιμον καὶ ἔχαμε ἐκ τοῦ Ἔθνους
ἢ ἐκ τοῦ ἐκκρέτου διδάσκαλον ἐκ Βράιλας κ. Κωνσταντίνου Ταβά-
κης. Ἀλλ' οἱ ἐκ μέσης τότε ἀναγκαίας σχολικοί ἀκολούθη-
γαν τόν διδάσκαλον ἔχρεν αὐτόν ἐκ δύο βουλγαροδιδασκά-
λους. Κάποια οἱ μέτροι μετέβησαν καρά τῷ κεντρικῇ
φάλῃ Παύσα κουτσοβαρίφῃ Σερβίαν, ὅπου τότε εὑρίσκεται
ἐκ Καϊμάρι καὶ διαμαρτύρηθησαν. Ὁ Παύσας ἀφίκετο
μετά δύο ἡμέρας ἐκ Ἐμπόριον χαιρέτα τοὺς μεγάλους καὶ

παραδίδει αὐτὰς εἰς τοὺς ἱερεῖς. Ἀλλὰ μὴ οὐσῶν σχολῶν ὁ ἱερεὺς οὐ ἐργάζεται νὰ διδάσκῃ, ὁ δὲ μουσουλμάνος νὰ μεταδώσῃ εἰς ἐνδείας οἱ ὀχιομαλικοὶ καλοβούλους διὰ τῶν ἀπομεμαρχιῶν ἀρχῶν αὐτῶν ἐδωροδόκησαν νὰ καταβάλωσι τὴν ἔχοντα. Εἰς μάτην οἱ ἱερεῖς μετὰ τῶν καλλιτέρων ἀρχιερέων ἐνήγαγον τοὺς ὀχιομαλικοὺς οὐδὲν ἔλαβον καλοβούλους ἢ διὰ τοῦ βίου νὰ καταβάλωσι τὰ δύο εἰς τῶν ἑπτὰ δωματίων ἐν εἰς τὴν νοικοκυρικὴν χρείαν καὶ ἓν, τὸ μεγαλύτερον νῦν, εἰς τὴν βαρείαν ἀνάγκην. Εἰλικρινῶς οἱ ὀχιομαλικοὶ καλύπτουσι τὰ 5 δωμάτια. Εἰς δὲ τὴν ἐμπρόσθιαν ἔχουν καλύβας καὶ τὰ αὐτόθεν ὑγρὸν τῆς κεντρικῆς ὑπογείου πηγῆς ἄφθονον μεταβαίνουν εἰς ἰδίας ἑτέρας ἀποστάσεις. Τὸ ὑφεστὸς τῶν Βουλγαρικῶν ἐκκλησιῶν ἀνοικτὸν σήμερον εἰς ἔννοιαν ἀλόμενον δηλ. δι' ἀλανομίαν καὶ ἑνὸς ὁδηγοῦ ἔφιππου. Οἱ μισθοὶ τῶν διδασκόντων εἰς 5 δραχμὰς. Ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῶν σημαίνει μεταξὺ τοῦ 150 καὶ 160. Ἀσαντὲς ἔχουν διηρημένους σχολὰς τοῦ Νηπιαγωγείου εἰς δύο ἀναγνωστικὰς τάξεις. Εἰς δὲ περὶ τάξεις σχολὴ τῶν Βουλγαρικῶν διδασκάλων καὶ ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Τουρκική.

Περὶ τῶν Ἐκκλησιῶν. Μία κεντρικὴ ἐκκλησία ὑπάρχει τὸ ὄνομα τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ, ἐν ᾗ διαμαρτυρίαν καλύπτουσι οἱ Βούλγαροι καὶ ἄλλα σαρακκλήσια ἔχουσιν εἰς μικροσκηνὰς, ἐξ

ὃν τὸ ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Δημητρίου κατέχουσιν οἱ Βούλγαροι καὶ δὲ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἁγίων Νικολάου καὶ Κωνσταντίνου χοινὰ δύο οἱ πρῶτοι. Τὸ πρῶτον ἐπὶ τοῦ ὄρους εὑρίσκεται ἀπέχει τῆς σημερινῆς 280 βήματα. Ἔχει ἔχει ὕψος 8 πήχεων καὶ μήκος 14. ἡ δὲ εἴσοδος δὲ ἀφίνει ἐπὶ δὲ μεγαλοπρεπῆ παράθυρα ἐχούσιν ὕψος καὶ μήκος 3/8 τοῦ πήχεως. Τὸ εἰκονοστάσιον ἔχει τὴν μόνον εἰκονισμὸν ἓν εἰκόνας μεγάλης ἁγίων πανδυλῶν. Ἡ ὀροφὴ του εἶνε ἐσοχοόρροφος. Δὲν ἔχει κώδωνα οὔτε σήμαντρον. Διὰ ταῦτα καὶ δὲν ἐτέρας πλησίας ἐξηγήσεις ἀφιερώσαμεν πρὸ τριακοσίων περίπου τὸ Μοναστήριον δὲ δὲν ἠδύνατο δὲ διὰ φωρίσωμεν ὅσα μᾶλλον παρὰ τοῦ Πληροφορίου Μοσχενῶν κ. Σμαραγδοῦ σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου τοῦ Πελαγονίας Κοζάνης καὶ Σισανίου, ἵνα εὐαρεστήσωμεν αἰτήσαντα ἀφοσιωτικαὶ συνδρομαὶ τῶν διακυβερνήσεως καὶ ἐνδιαφερόντως τοῦ ἐμφανίσαι καὶ ἱστορίου διὰ νὰ μὴ δὲν δώσωμεν βέβαιον καὶ λεπτομερῆ ὅλα παρὰ τῶν ἐπόψεως τοῦ σκηνῆς. Ἐπισκεψάσθημεν, κατόπιν νὰ ζητήσωμεν ἀκριβῶς πληροφορίαν ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἀξιωμάτων τῶν ἀναφερομένων παλαιοτέρου χρονολογιῶν καὶ ἐδαφικότητας. Ἐὰν ἐμφάνιζε διακυβέρνησιν ἀφορμὴν ἀφορμὴν καὶ δέσμευσιν δὲν ἐνεφανίσθη. Ἀσυναρτήτως τὴν δεξιὰν ὑμῶν μεγάλου ἀφοσιώσεως σεβασμοῦ διατελῶ.

Ἐν Μοναστηρίῳ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 1908

Ἀθ. Π. Ὑακίνθου.

30/3/1909

302

Πρὸς τὴν εὐγενεστάτην οἰκοδιδάσκαλον κυρίαν
Ναταλίαν Π. Μέχα.

Εἰς Ἀθήνας.

Εὐγενεστάτη κυρία.

Χριστὸς ἀνέστη ἔτη πολλὰ καὶ εὐτυχῆ. Πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἀνεχώρησα ἐκ Μοναστηρίου ἵνα μεταβῶ συνεννοηθῶ μετὰ τοῦ Δ. Ἐξ. Ἰοῦ κ. Δημαρατοπρὸς τὴν ἀναγορευθησομένην ἐν Ἐμπορίῳ Ἐγγλ. Ἀδελφῶν Σχολήν. Ἐξ ἀρχῆς εἶχον γράψῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ δὲ εἶπα ἐφανερωμένως καὶ ἐν Δ. Ἐξοχότητι, ὅτι ἡ Ἐγγλικὴ κοινότης Ἐμπορίου προσφέρει δωρεὰν γήπεδον πρὸς ἀνέγερσιν Σχολῆς ὡς καὶ ἐνιαύσιον μίσθιον δὲ καὶ ἀπὸ ἀρχῆς δωρεὰν μοναδικὴν εἶναι ἀναγκαῖα. Πρὸ ἐτῶν χριστουγεννῶν μεταβὰς εἰς Μοναστήριον εἶδον καὶ προφορικῶς πρὸς τὸν Δ. Ἐξοχότητα ὅτι ἡ κοινότης μὲν προσφέρει δύο γήπεδα εὑρισκόμενα ἀμφότερα ἐκτὸς τοῦ τείχους καὶ ἀπέχοντα ἀπ' οἰκιῶν τὸ μὲν ἓν 50 βήματα ἀναλογικῶς, τὸ δὲ ἕτερον 216 βήματα δυτικῶς ἐντὸς δὲ αὐτῆς ἐὰν εὑρίσ-

μαζί τοῦ ἁγίου Νικοδήμου ἐξῆλθ. Ὀρθ. ἐπιμηνοίας.
Ἡ Α. Ἐξοχότης ἦλθε, ὑποδεύτασα μὲ οἱ Βούλγαροι
παιδόφωνοι ἐν Ἐκκλησίᾳ, μοὶ συνέστησε νὰ ἐξέρω γή-
φυλλον ἐν ὁδῷ ἐπὶ τοῦ ποινάδηλος, ὅπερ μοὶ ἔφερε ἅμα
ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἐξωπορείου οἴκου μεθ' ὅλου οἰκο-
δομῆ καὶ ἐξῆλθεν μνήσιος καὶ ἐμφορευόμενος μέ-
γιστα ἐν Ἀναστασίᾳ Τριανταφύλλος Θεοδώρου κα-
λούμενος ἤθελησε νὰ ἐμμεταμελεθῇ ἐπὶ φερίζά-
σεως. Ἐφ' ᾧ καὶ μεταβὰς εἰς Μοναστήριον ἐμίλη-
σεν ἐναλλὰξ σεντιάντα ἡμέρας ὡς μοὶ εἶπεν ὁ κ. Δη-
μαρᾶς, ἐν ᾧ ὁ οἶκος μεθ' ὅλης αὐλῆς δὲν ἀξίζει
φερισσότερον ἀπὸ ἑξήκοντα λιρῶν. Διὰ ταῦτα
ἐσχάσθη κυρίναμεν καιρὸν νὰ ἀνεγερθῇ ἡ Ἐκκλη-
σία ἐντὸς τοῦ φρουρίου ἐπὶ ἄνω κυπαρίσσου εἰς
ἐμπορίαν χωρὶς νὰ δώσωμεν ὀβολὸν διὰ τὸν τόπον.
Ἐφ' ᾧ καὶ φαρμακεύσαι νὰ ζωγραφήσῃ ὁ ἐν Θεσσα-
λονίκῃ ἀπὸ τῶν Ἐκκλησιῶν κ. Ἰωαννίδης διὰ νὰ ἴδῃ τὸ
μέρος. Ὁ κ. Δημαρᾶς ἐσυνεχώρησε νὰ σκηνώσῃ μετὰ
τῶν ἔργων του κ. ἐσυνεφώνησε νὰ γράψῃ δι'
καὶ φροντίδων δύο μουρουτζῶν ἐσυμφώνησε διὰ δέκα.
Ἦτο καὶ παλαιὸν ἔγραφα περὶ ἐμπορίου φεύγει ἐσυνα-
ναγκάσθην ὅτι τὸ ἐμπόριον εἶναι δυσκολοδιάδο-

Ἀλλὰ σήμερον κύριον ἐν τῶν βουλγάρων, (δυσχερῶ) δεινὸν ἀφανὲς ἐν ἀφιερέρεια Καισαρείου μέχρι καὶ αὐτοῦ τοῦ ἔθνους, ὅσθεν καὶ μαθηταὶ ἔχει ἀνατρέφον αὐτοὺς βανδαρολί. Διὰ ταῦτα εἶνε μεγίστη ἀνάγκη οὐχὶ μόνον ἡ ἔκφηνα ἀνεγερθῇ ταχέως ἀλλὰ καὶ συστέτιον νὰ ἱδρυθῇ ἐν ᾧ οἱῳ νὰ προσληφθῶσιν ἐξ ἀφανῶν ἐν τῶν περὶ ὀκτὼ μαθηταὶ οἵτινες ἀναστρεφόμενοι ἐμπνοφρέσων διὰ ὁδηγήσωσι τοὺς συγχωρίους των ἐν ὀλίγῳ χρονικῷ διαστήματι νὰ ἐπανέλθωσιν εἰς τὰ φάτρια.

Συγγνώμην. Εἶνε ἀφόλου τοῦ ἀνάγκη νὰ συσταθῇ αὐτόθεν καὶ μέρους τῶν ἀρμοδίων ἐν τοῖς Πατριαρχείοις δὼν ἐξυφανήσωσιν ἐκεῖθεν τὸν ἅγιον Μοχεννῶν κ. Σμάραγδον τοῦ ἐπάργου. Ἀφανὲς ὀκεδὸν ἡ ἐφαρχία του φαραφανεῖται διὰ τὴν ἐμμανῆ ἀδράνειαν αὐτοῦ τοῦ ἀνδρώπου. Ἐκ τῶν πολλῶν ἀποδείξεων τῆς ἐμμανοῦς ἀδρανείας του μίαν μόνον ἀναφέρω ἐνταῦθα. Ἡ ἐμπορία τοῦ ἐμπορίου εἶνε ἐτοιμόρροπος. Προσέτε ἀμφιβόλως ἐπιθέσας πρὸς τὸν ἐν Μοναστηρίῳ ἀρμόδιον τὴν ἐγγενῆ καταστροφὴν τῆς ἐμπορίας

ΕΛΛΗΝΙ
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ 1908

προέθεινα, διά νά μή ἐπιβαρυνθῇ τό Ἀρχεῖον τῆς εὐσεβοῦς ὑπηρεσίας, ὅπως ἐμπιστεύθη ἐν ἀρχῇ ὁ π. Σμάραγδος, ἐμοῦ τήν διευθυντοδοσίαν ἐδήλωσα καί τό Ἐμπόριον, γράψῃ καί οἱμίᾳ τῷ Ἐμπόριον μίαν συγκατιθέν ἐπιστολήν διά τούς τρεῖς Ἀρχιερεῖς Κοζάνης, Σιατίστης καί Καστορίας διά νά προλάβωσιν οὗτοι τάς πνευματικάς των τέκνα φρός συνεισφοράν προαιρετικῶν συνδρομῶν ὑφέρ τῆς ἱερᾶς ἐκκλησίας τῶν ἀναξιοπαθούντων ἱερωμένων. Ἡ φρότασίς μου ἐνεκρίθη καί ἀμέσως τῇ 23ῃ Νοεμβρίου ἐξάλλη ἡ δέουσα ἐπιστολή ἀσφαλῶς ἐπί μέρους τοῦ ἐν Βιτωλίοις ἀρμοδίου φρός τόν π. Σμάραγδον. Ἐκτοτε μέχρι τῆς σήμερον οὐτέ ἐπιστολαί ἐξ ἐξήλθοσαν παρακινητικαί ἐπί Μοναστηρίου καί φαρακλητικαί ἐπί Καϊλαρίου παρά τοῦ ἀρχιεραλικοῦ ἐπιτρόπου κ. Μελετίου καί ἐξ Ἐμπορίου φαρ' ἡμῶν, ἀλλά δυσυχῶς οὐδεμίαν ἀπάντησιν ἠξιώθημεν. Πρό μιᾶς ἑβδομάδος μάλιστα μεταβάς καί ὁκ. Ἐπιθεωρητής τῶν Σχολείων ἐπί Φλωρίνης καί δι' ἕτερα ἀνώτερα ζητήματα καί δι' αὐτό τό πρώτιστον ἀμφότερα καί φάσιν δυσυχῶς οὐδέν κατωρθώθη. Ἐξ ἀπροφορήτου

Ε.Ν. ΑΡΑΙΟΥΜΗΣ

μή ὢν εὐχαριστημένος ὁ κ. Ἐμμ. ἀφῆκεν ἐν τῇ ἐφορίᾳ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπεριεργάζετο καθ' ἑκάστην μόνος του μὴ δίδων οὐδὲ ἐπὶ ἐλαχίστην προσοχὴν εἰς οὐδένα τῶν συμβαινόντων. Ἕως καὶ ἀπ' ἐναρξεως ἐργασίαι ἀπὸ τῆς μιᾶς ἄκρας τῆς ἐφορίας καὶ διαδοχῆ μέχρι τῆς ἄλλης ἐκτεινομένων δι' ὀλίγων καθ' ἡμέραν ἐπὶ ὀλίγον καὶ μετὰ δυνάμεως καὶ ἐπὶ ἑτέραν ἐφορίαν μεγάλην προσοδοφόρον. Μὲ ἄλλους λόγους διαμφίσβητεῖται μόνον ὡς καὶ σφοδρότης. Ἐὰν ἐν συμφέροντι ἔδει τὸ ὕδωρ δαψιλὲς χρῆμα διὰ τοιούτους ἐπιφήτας.

Ἐσκοπεῖτο ἡ καινουργία Ἐμφορίου οὕτως. ὠφελοῦσα δὲν εἶνε νὰ καλέσωμεν ἡμεῖς μόνοι νὰ δέσωμεν διορθώσωμεν ἔχοντες βλέψιν ἐν σμικρᾷ καλέσωμεν καὶ ἐνδομύχως μαθόντες ἀνέλαβον ἄνευ ἀρχιτεκτονικῆς ἀδείας φαραγόμενα τὰ τοῦ κ. Ἰωάννου Βίσβα φροντίδι, ἐν ἐμφορίου μόνον τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ Ἀρμοδίου. νὰ σφραγίζω συνδρομὴ ὕδωρ καὶ ἔφαγα.

Συνεχάρημεν δὲ μετὰ τὸν ἄνω μνησθέντα κ. Βίσβα.

μέχρι τῆς σήμερον μικρὸν σοσόν, ἐφ' οὗ εἴχομεν εἰς χεῖρας μας ἀρχιερατικὴν ἄδειαν διὰ συνεγείρωμεν τοῦ λοιποῦ τριῳδίου καὶ ἰδιομελοῦμεν τὸ ἥμισυ σοσόν διὰ νὰ ἐκτυπωθῇ ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ μου.

Τὸ σοσόν ἐκ συνδρομῶν ἀνῆλθεν μέχρι σήμερον εἰς χρύσια ἀργυρᾶ δύο χιλ. καὶ διακόσια ἑβδομήκοντα. (2270,50)

Ἤλθον ἐξ Ἐμπορίου	Γρ.	1091,625
Ἐκ Βράτσης	„	864
Ἐκ Σόροβιτς	„	37,875
Ἐκ δύο Καζορίων ἐξόδων μου	„	40
Ἐκ Παγανοχωρίου	„	47
Ἐκ Καϊμακτσαλάν	„	15
Καὶ ἐκ Βογατσικοῦ	„	108
τὸ ὅλον	„	2203,50

Ταῦτα ἅπαντα ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ ἀνέγερσιν ξυλίνου κωδωνοστασίου 14 πήχεων ὕψους. ἀγοράν καμπάνας 55 ὀκάδων, ἀγοράν κρεμαστῆρος 32 ὀκ. κατασκευὴν δύο θρανίων μικρῶν διὰ τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ἀγοράν σιγκίνου θερμαίσθρας καὶ σθραγγίδος. Ὀφείλομεν δὲ ἔτι ἀκόμα ἐκ τοῦ εἰσπεχθέντος μόνον 386 γρόσια, διότι οἱ ἐργάται ἐδόθησαν ἐν μέρει καὶ σωρεὰν διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ κωδωνοστασίου. Παρ' ὀλίγον καὶ ἠτιμώνομεν ἐκ τοῦ εἰρημένου

ωσσοῦ ἠμοράσαμεν καὶ ἐν δεύτερον ὡς τὶ ἔκαλον
ἐξήκοντα γροσίων, τὸ ὁποῖον δὰ σχισθῆ καὶ δὰ χρη-
σιμοποιηθῆ διὰ δοκούς ἐπὶ σθέγης ἐνὸς ἐμπορίας, ἡ
ὁποία ἐφρίσκετο εἰς σίαν καλέσασαν καὶ φρομη-
μένην ἀνέφερον. Καὶ ἐν φερισθόσι καθ' ἣν δέν ἐ-
δοκήσην ὁ Α. Σεβαστικός, νὰ μὲν σθέγῃ ἐπὶ
ἐφρεμέτην ἐφατζοχήν διὰ ἰοὺς μητοδέτας ἀρχιε-
ρεῖ ἐμπέρων καὶ σθέση ἡ ἐμπορία ἀγροῦ σοῦ
δὰ ἐμπορεύωνται οἱ πρέτεροι καὶ σοῦ φοβοῦμαι
μὴ συμβῇ ὅ,τι καὶ ἐν Λάρνακα, χωρὶς νὰ μεμένῃ
ωμοῖον ἡμῶν, ἢ οἱ καϊκοὶ σ' ἐσοῦσι ἐπὶ ἐμπο-
σίας ἐκ σρὸ ἐκεῖ καὶ μὴ ἔχοντες σοῦ νὰ ἐμπο-
σιεύσωσιν ἐναγκαίζονται ἄλλοι καὶ ἐξ αὐτῶν νὰ
σροσέρχωνται εἰς ἐκ πρεμέρα ἕτεροι δὲ ἐκ ἐκ
τῶν σχισματικῶν τοῦ ἐμπορίου, καὶ αὐτοὶ ἐκ
οἰκείας ἰδίας καὶ ἀξιοδρηκτήτου καλαγωσεως
εἶνε δεμχῶς οἱ καλοὶ κεφαλοὶ Ἀρχιερεῖς ὧν κύ-
ριον μέλημα δέν καὶ εἶνε ἡ ἐσιδλεγῆ σρὸ
σασῶν τῶν ἐμπορίων.

Ἐν τέλει καθικετεύω ὑμᾶς ὅπως μὲ συζήτησῃ
σρὸ ἐκ Α. Ἐξ. τὸν κ. Δημαρᾶν ἵνα μὲ ἔχῃ ὑπὸ
ἐκ κύνοιαν σου καθὼς ὅ κ. Ἀγοραστὸς ἐχρω-

τούς χόρους δι' οὓς ἐξουσιοδοτεῖ νά μέ παραδώσῃ καί νά ἀφῃ-
ῃ ἐν ἰσχύϊ μέχρι ἐνός ἔτους ἀπό τῆς σήμερον διαστήμα κατα-
σταθησόμενον ἐν δεξιᾷ ὑγιεῖ μετά τοῦ ἀρμοδίου
ὑπαλλήλου ἀναφορικοῦ.

Ἐν Βορολοσεμῷ τῇ
30ῇ Μαΐου 1909.

Ὁ Ὑπέρτιμος
Ἀδανάσιος Ἰατρού.

16/9/09.

203

Ἀξιότιμε συμπολίτα

Ὁ εὐσεβάστως ὑπογεγραμμένος ἀφιχθεὶς εἰς Ἀλεξάνδρειαν εἰς θεοσεβεστάτην ἐπιστολήν σου ἐν ᾗ ἐμνημόνευες τοῦ γενικοῦ ἐνταῦθα ἐφόρου κ. Εὐθυμίου Μπουντώνα, ὅτις ἀσθενῶν καὶ εὐχεταί μοι προσέτεινε νὰ δεχθῶ ἐπὶ θέσει ἐπιτρόπου. Ἐπειδὴ ὅμως εἶχον δώσει λόγον νὰ ἐργασθῶ εἰς ᾠδεῖον ἵνα ἐπὶ ἐπιστασίᾳ ὁμογενῶν ἀρίστου χαρακτῆρος ἐξ ἐνὸς, ἔχων δὲ ἀπὸ ἄλλου ὑποσχεθῆναι ἀφ' ἑτέρου δὲ μεγάλα ποσὰ εἰς ἔργον φιλανθρωπικὸν μεγάλου ὀνόματος παρ' ἐμοὶ δοθησόμενα εἰς ἀξιοπρεπῆ καὶ ἐπαναπαυτικὴν τοῦ τέκνα Μοναστηρίου, εὐχαριστήσας ἐγκαρδίως ἐπὶ τῇ θέσει ταύτῃ διὰ τὴν προθυμίαν ὑμῶν νὰ δεχθῶ καὶ εἰς ἐπιστολήν μου ἀνεχώρησα διὰ Μοναστήριον ἵνα ὁ μεγὰς μαΐστωρ κ. Βασίλειος ἀγοράσῃ σάκκους ἐπιτηδείους καλύψοντας νὰ μοὶ φορτώσῃ τὰ μέρη τοῦ ἁρμονίου Περαγωνίας. ὅτι δέον νὰ δεχθῶ θέσιν τινὰ μὲ ἐλάττωσιν 20 λιρῶν!!! τουρκίας λυπηρούσης, καὶ ὅτι διὰ ἀνασφάλειαν νὰ μοὶ δώσουν τὸν πληρωμὸν μισθὸν μόνον, ἐὰν τὸν γράψω τ. κ. Παναγιώτης οὐχὶ ἄλλος. Πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἦτο ἀδύνατον νὰ γίνῃ. Οὔτε ἐγὼ ἠδυνάμην νὰ τὸ ἀνεχθῶ, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν συμπληρώσαμεν τὴν φορὰν τὸν

τεβαρὸν ἀρμόδιον "εὐχαριστῶ ἀγγὰ δὲν δύναμαι ν' ἀντα-
σωρισθῶ μὲ ἕνα γλίσχρον μισθὸν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς σο-
μεγάλης οἰκογενείας μου" ἔσωσε δὲ τὸν ὅλη ἡ ἀνόρε-
σίς του ὅτε ἀμετατρέπτως ἀποχαιρέτισεν εὐγενῶς αὐτὸν
μελέτην εἰς τὸ ζενοδοχεῖον ὅπου ἔμεναν ἀμέσως
πρὸ τὸν ἐπιθεωρητὴν κ. Μουντάνιαν εἰς δεσποζόμενα
παρὰ τοῦ ὄντος χθὲς εἶχον ληφθεῖσαν ἐν ἔξῃ.
"Ἡ θέσις Σας εἶνε ἕτοιμος. Ἔλθετε ταχέως." Ἐπέ-
μεφον ἐπίτηδες ληφθεῖσαν εἰς χρυσότερον πρὸ τὴν
ἐσπέραν ὅτι τὸ Σάββατον δὲν εὐρίσκομεν ἐ-
ξαίφνης θεοῦ δεκτὸν εἰς δεσποζόμενα.
Ἔσπευσε εἰς τὸ ἰδιαίτερον δεσποζόμενον εἶμεν ἐπιθυμῶν ἄμε-
σον παραπομπὴν θερμὴν ἀξιόλογον συμπάθειαν, ἀναζω-
πυρῶν μοι εὐαρεστούμενοι πρὸ τοῦ φίλους. οὐ ἔμει-
ξεν εἰ καὶ πρὸ τὸν κ. Μουντάνιαν καὶ νὰ εἶσθε
βέβαιοι ὅτι δὲν ἐργασθῶ δεόντως οὐδένα δὲ δὲν παύσω
εὐγνωμονῶν ὡς καὶ ἄνωθεν τὰ οἰκογενειά μου. ἦλθε
ἴσως δεκτὴ ὥρᾳ ἀναπάλλαξις μεταξὺ τοῦ πρωϊνοῦ-
λου σκεβασμοῦ.
Αὔριον συμπαραλαμβάνω καὶ τὸν υἱόν μου Κωνστα-
νον, ὃν εἶσθε ἀμέσως ἐν Κυριακῇ, ἐὰν ὑπάρχῃ ἀ-
μόσιος ~~δὲ~~ ἔξω πρὸ ὥρας. ὅπως εἶναι ἐκεῖ
εἰς τὸ οἰκοτροφεῖον. Θὰ ἦτε εὐσυνείδητος, ἐπιμελέ-
στατος, φρονιμώτατος καὶ εὐγνώμων.
Ὅτε εὑρισκόμην εἰς Μοναστήριον ἐπληροφορήθην δεκτῶν

παρά τοῦ ἐφημερίου κ. Ἰωαννίδου ὅτι χάριν οἰκονομίας διαγίνεται ἡ οἰκοτροφεία Βιλίζης καὶ Πισοδερίου. Ἐκατοῦται ἑκάστης οἱ μαθηταὶ ἐν οἰκοτροφείῳ τοῦ μὲν Φλωρίνης κατὰ 50, τοῦ δὲ Μοναστηρίου κατὰ 150. Πρὸς σύστασιν δὲ καὶ διατροφὴν ἐν ἀναπτυσσομένων οἰκοτρόφων ἐν οἰκοτρ. Μοναστηρίου, Φλωρίνης καὶ Καστορίας καταβρούλαι δέκα δισκάδες καὶ ἡ διάφορα ἐπίκαιρα σπουδαία. Πρὸ δὲ γαμηδείσης αἱ μισθοὶ φοιτῶν δισκάδων. Πρὸς τούτοις τὰ ἔσοδα, ἡ ἀποῖα ἐδίδοντο ὑπὸ τῶν Πατριαρχείων εἰς διαφόρους κοινότητας δι' ἐκπαιδευτικοὺς δὲ δὲ δοθῶσιν. Εἰς Σόροβιτς π. χ. δὲν δὲ δοθῇ οὐδ' ὀβολός. Παντοχόθεν πλὴν ὀλιγίστων ἐξαιρέσεων οἱ μισθοὶ καὶ ἀφῆναι ἀποίουσι. Ἂν καὶ γεώργια σφάγματα γίνονται ταῦτα μεταξὺ τῶν πολλῶν δὲ φανῶσι καὶ ἀποτυγχάνουσι. — Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία ἐνδιαφέρεται. — Σατραπικὸς ἔσοπρατεῖ. Οἱ δυσχερεῖς διδάσκαλοι τρέχουν ἐπὶ τοῦ Κ. Βασιλείου ὅπως παραπεμφθῶσιν ἐπὶ τὸν οὗ ὁ κ. Μακρομιχάλης. Τὰ πάντα βαίνουσιν ὁρᾶ καὶ ὡραίως. Καὶ δὲ πέρυσι καὶ πεπλήρωται. — Ἂν καὶ ἐπλήθη ἡ σημερὰ ἀπόφασις νὰ μὴ λειτουργήσῃ καὶ ἐφέτος ἐν Μοναστηρίῳ τὸ διδασκαλεῖον καὶ νὰ ἐφαρμοσθῇ οὕτω ἡ αἰτηθεῖσα παράτασις διὰ νὰ ἀποφοιτήσωσι ἐκεῖ σοφοὶ ἐκ τῆς ἐν διδασκάλοις γυμνασίου, διδασκαλοσοφοί, σαμαρίδης κηφοῦροι, ἀγωγεῖς, ῥάπται καὶ κτίσται, φαίνεται ὅλη δὲ διαφωνία ἡ φρόνησις. Κατ' ἐφημέρους καὶ ἐπαναλαμβανόμενα

συνδίωξη τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ καθ' ἣν ἡμέραν ἀνεχώρουν ἐπὶ
δέν συνήρχοντο ἐν τῷ Γυμνασιαρχείῳ, ἵνα μεταδώσωσι καὶ σήμε-
τὸ ζήτημα τοῦ ἐπιθεωρητικοῦ ὅπως γενομένου μίαν τοιαύ-
ταχιστον τάξιν ἔφεσις. Τὰ ἀποτελέσματα ἀγνοῶ καθόλα ἀνεχώρη-
σα.

Προσφέρω ταπεινῶς τὰς σέβη μου πρὸς τὴν ἀξιότιμον
σιωγένειαν ὑμῶν - τὸν ἔβαδε τῶν Σερρῶν ἐπισκόπου μετὰ
σεβασμοῦ ἱστίου καὶ τὸν σεπτόν μου κ. Νικόλαον. Τὸν Φί-
λιππον, ὅπου δὲν ἤξιόσθη ναί ἴδω καὶ τὸν μεγαλοπρεπέστατον
μητρόπολιν τοῦ κ. Καμπάνης φίλτατον Σκόπιον.

Ἐκ τούτου διαλείπω μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ.

Ἐν Βογατσικῷ τῇ 16ῃ Σεπτεμβρίου 1909.

Ὁ ταπεινότατος θεράπων
Ἀθανάσιος Γατσοῦ.

304 23/9/09

Αγιότατε συμπολίτα

Συνιστῶ ὑμῖν ὡς καὶ ἐξ ἐπαθλῆς μοι δυγατρὸς ὑμῶν δέρμα τὸν υἱὸν μου Κωνσταντῖνον καὶ παρακαλῶ ὑπως δὲ ποδέχησθε ἐνταῦθα βαρέως εἰς συνεχῶν φυρετῶν νὰ μὴ ἐπαναλάβῃ ἀμέσως εἰς τὸ σχολεῖον.
Ὁ κύριος ἐπὶ τοῦ σχολείου εἰς χοῦρ ἐπὶ Ἀναστάσιος κ. Ἰωάννης Παπᾶ δυμᾶς νομίζω καλῶς ἀγγλικὰ εἰς ποιὸ βαθμὸ οἱ γονεῖς ἢ ἐπὶ ἔδρασεν. Εἶναι ποιὸ καλὸ χαρακτήρ. Ἀλλ' ὅσο δὲ μόρφωσιν εἶναι ἀδύνατη εἰς ἀναπόδεκτος ὅπως εἶναι ἀρχίσουμε τὸν σχολεῖον τὸν ἕνα χρόνο ἕνα ἐξαίρετον δασκάλα δὲ ἔχουμε. Αὔριον θεοῦ θέλοντος ἀναχωρῶ διὰ Βουδάνταν ὅπου δὲ γράψω ταχέως. Ἐμπρὸς εἶμαι ἐπιφαν-

μένος παρὸν ἐσυφέρω βάσανα ἀλάλη-
τα ἀχρεῖ μ' ὅλα τοῦτα διαβεβαιῶ Σ-
μᾶς ὅτι οὐδέποτε δὲ φανῶ ἀχρεί-
μενος οὔτε πρὸς τὸ γένος μου οὔτε πρὸς
τὴν ἐργάτιδα καὶ πεπιεσμένην ἐργάτιδας.

Ἐν τούτοις ἀποκαλοῦμαι Σᾶς δεξιὸν
χεῖρα μετὰ τῶν βαθυτάτων σε-
βασμῶν.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 23ῃ
Ἰανουαρίου 1909.

Ὁ ὑμέτερος θεράπων
Ἀθανάσιος Ἀγαθοῦ.

Πρός τόν Ἀξιότιμον κ. Στέφανον Θραμπόπουλον

Ἀξιότιμε κύριε Πρόεδρε

Πρό ὀλίγων ἡμερῶν ἔσχομεν ὑμῖν δύο ἑτέρας ἐπιστολάς ἐν αἷς ἐβεβαιοῦμεν ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἐπιταγαί δέν ἐπληρώθησαν εἰς χεῖρας ὑμῶν. Ἐνεργοῦμεν ἀκαταπαύστως ὅπως ἵνα μή συμβῇ καμμία ἀμφιβολία ἤ δισταγμός ἐκ μέρους ὑμῶν εἰς τήν ἐξόφλησιν τῶν ὀφειλῶν ὑμῶν πρός ἡμᾶς ἐπιθυμοῦμεν διά διάφορα γεγονότα ἐπιβεβαιώσωμεν ἐπισήμως ὑμῖν ὅτι οἱ ἐπωνυμοι ἔφιπποι ἵπποι μόνον τό πανδαισθον ὄνομα εὐχόμεθα ἐξ ὅλης καρδίας ἵνα διέλθητε ἡμᾶς ἁγίας καί χαρμοσύνους ἡμέρας ὡς καί τό νέον ἔτος ἐν ὑγείᾳ ἀφθονίᾳ καί εὐδαιμονίᾳ.

Ἀποδεχόμεθα τάς θερμάς εὐχάς ἐπ' ἀνταποδόσει τῶν οἰκείων ὑμῖν μετά τοῦ προσηκόντος σεβασμοῦ.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 12ῃ Ἰανουαρ. 1904

Ὁ Ὑμέτερος

Ἀδ. Ἰατρού.

ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΣΟΒΙΟΝ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΝ

Αθήναι 24 Δεκ.

Αξιότιμε συμφοιτητά,

Εὐχαριστῶ διὰ τὴν σύστασιν πρὸς τὸν κ. Δημαρᾶν μυριάκις εὐχαριστῶ. Πρὸ ἑβδομάδος ἐπιστρέψει εἰς Ἰωάννινα διὰ βίου. Σήμερον ὅτε ἔβλεπον διαβάτην καὶ ἐπέστρεψα διὰ τὴν Ἀθήναν εἰς τὸ σπιτάκι μου ἐσκέφθην ὁ ἴδιος πόσος καὶ μέ ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἐνεργείας τῶν μεγάλων ἀνδρῶν ἐπὶ τοῦ θρόνου Ἑλλάδος, ἔνθα διάγουσιν εἴτε ἐν εἰρήνῃ εἴτε ἐν πολέμῳ πάντοτε ἀλλοφρόνως βούλγαροι διδάσκαλοι. Εὐχαρίστως ἐδέχθην τὸν κίνδυνον ταύτην διὰν ἀπεφάσισα τὸν ἀποχωρισμόν. δὲν προσποιοῦμαι δὲ μέ ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἐξ ἐμοῦ νὰ τὸν ματαιώσω μεγάλην καὶ νὰ ἦτο τιμῆόν ἐμοῦ καὶ μέ διατί καὶ αὐτὴν τὴν ζωήν μου. Μόνον ἐλυπήθην. Ἐν παιδικτεύω ἐν θρησκείαν καθ' ἣν οἱ βάνδαχοι Κρούμοι μέ δογματισμόν καὶ μέ ἀφήνουν ἀπροστάτευτον τὴν νομιμοφροσύνην μου. Ἄγνοιαν θεοῦ δηλονότι μεταβαίνω εἰς ἐδάφη τοῦ Ἔθνους μέ σκοπὸν διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του. Ἐκεῖθεν δὲ ἐλπίζω νὰ γράψω τὸ

6.

Ὑμᾶς γενικῶς περὶ ἐμπορίου καὶ περὶ τῶν περὶ ἐμπο-
ριῶν χωρίων Ἀμυσάκι, Σέβρης, Κουσάκι, Τσιώρι, Ρα-
πίτας, Λίμνης καὶ Παγανοχωρίου ἔνδεκα καὶ ἡμέτερα γε-
νόμενα ὑποφέρει. Μοὶ φαίνεται μία μόνον ἐπιτυχὴ δόξα ἡ τῶν
ἀδελφῶν μου ἐγγενεστάτων δημαρχούντων κ. Νικολάου περὶ
ἐνδάφρυσιν εἰς τὸ ἔργον. — Ὁ υἱός μου Κωνσταντῖνος, ὃν εἶ-
χον μαζί μου εἰς τὴν Καστορίαν συστήσων δὲν ἐφέντο
δεινὸν ὑπὸ τῶν Ἀρμοδίων εἰς τὸ ἐνταῦθα συστῆσαι ἂν
καὶ ἦτο εὐφυέστατος καὶ ἐπιμελέστατος καὶ διαφυγὴ ἐ-
χει ἀφιόλων καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναγκάζομαι νὰ τὸν ἀφή-
σω εἰς Βογατσικόν. Παρακαλῶ ἐὰν εἶναι δυνατὸν γράψαι
ὅπως γένῃ δεκτὸς ὡς ἐφέτος δεκτὸς σήμερον καὶ ὁ ἀν-
δρὸς τοῦ κ. Βασδραχάνη. — Ἀγνοῶ τίνος ἕνεκεν ὁ
κ. Ἀγοραστὸς σάντελς ἐξακολουθεῖ νὰ μὲ διαβάλλῃ εἰς
τοὺς προϊσταμένους Ἀρχὰς καὶ νὰ φέρηται σκαιότατα
οὐχὶ μόνον πρὸς ἐμὲ ἀλλὰ καὶ πρὸς ἅπαντας τοὺς ἐμοὶ
ἀρχὴν δεδουλωμένους, οἵτινες τὸν φοβοῦνται ὅσον ὡς ἐμὲ φέρου-
σαν σκαιοτάτως ἕνεκα τοῦ. — Συγγνώμην κατα-
γίνω πρὸς ὑμᾶς τὸν μετὰ τὸ σύνταγμα ἀφιχθέντα αὐ-
τόθι ἐντεταλμένον Καστορίας ὑπάτρον Μῆτσον, ὅστις
καὶ δὴ μετὰ τοῦ κυρίου Μαυρίνου ἔγραψεν εἰς τὸ ἐνταῦ-

Δα κάτρον δή ήμέτρησε διά τόν ἐξοριοδήλα
Ἀδ. Ἰατροῦ δύκα λίσα καί τάν ἔβαβε σαρά
τοῦ ἐνλαῦδα κάτρου ἐν ᾧ μοί ἔδωκε ἐνά-
στον ἰδ κ. Χαριτγίας Λωατρίνου μόνον ἐν
ἐκαλοχάρτο χαρτί καί δύο γίραν. ἐφ εύ-
οδη ἀναδέχαλα γαβών διά λογαριασμόν μου
τκόσαρας γίρας ωφριοσότερα. Σήμερον τό
ἐν ἐνλαῦδα κάτρον μοί ἔδωκε ἰδ καλέχαστα. —
Τῶ Βαβᾶ ἰδ δεξιάν ἀσασάζομαι μετά τοῦ σροσφ.
κοντος σνβασμοῦ ἐκόνος καί τῶν χοιτῶν σ' αὐτόν.
Ἰδιαιτέρως ἀσασάζομαι ἰδ δεξιάν ἰδ εὐγενεχά-
τη καί εὐσυμαθεστάτη δεσποινίδα Εὐγενίαν κ.
Λαζαρίας σρός. τήν δποίαν ἐχάσαμεν δά μεῖναι
μετά μίαν ἑβδομάδα ἀξ Ἐμπορίου. Τά σαιδιά
Μίκα καί Χαϊκ φιλῶ.
Διατελῶ μετά τῆς σροσηκούσης σρός ὑμᾶς
ἀοσχέσεως καί σνβασμοῦ τοῦ δούλου.
ὁ ὑμέτερος
Ἀδ. Π. Ἰατροῦ.

Ἡ σύζυγος
σρός τήν ἀδελφήν χατζῆ Ντίνα Δόροβιτς
καί τόν Ἀδ. Ἰατρόν εἰς Ἐμπόριον.
μετά σνβασμοῦ
ὁ αὐτός.

31/7/1911

307

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον συμπολίτην κ. Στ. Νικολάου

Εἰς Ἀθήνας.

Ἀξιότιμε συμπολίτα

Ὁ υἱός μου ἀφίκετο ἐντεῦθεν πρὸς τὴν 23ην λήγοντος. Ἔμαθον δι' αὐτοῦ τὴν ὑμ. εὐσπλαγχνίαν (ἣτις δι' ἡμᾶς εἶνε δημοσία) καὶ μεταξὺ ἄλλης ἐπιφροσύνης ἀνέγνων αὐτήν. Εὐχαριστῶ ἀξιότιμε συμπολίτα ὑμᾶς ἐμπαρδίως διὰ τὸ ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἐπαύσατε δημοσίᾳ διὰ τὴν οἰκογένειάν μου. Εὐχαριστῶ ἐπίσης ἐνδομύχως τὸν ἀξ. υἱόν σας κ. Ἰωάννην δι' ἃς προσπαθείας κατέβαλε καὶ καταβάλλει πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν δύο υἱῶν μου Χαριτέου καὶ Κωνσταντίνου, πρὸς τοὺς ὁποίους εἶπεν, καθ' ἃ μοὶ ἐπληροφόρησεν ὅτι συνεννοήθη μεταξὺ τοῦ ἀξ. υἱοῦ ὑμῶν κ. Ἰωάννου καὶ συνεβούλευσε ἐπιφυλακτικότητα δι' ἀμφοτέρους. Ἀναμένετε δὲ δήθεν παρ' ἡμῶν ἀφάντους καὶ ἢ οὔ. Ἀναγκαῖον λοιπὸν ὑμεῖν ὅτι εἴμεθα φροντιμόβουλοι εἰς ὅ,τι ὑμεῖς ἐνεμπιστεύθητε καὶ ἐπαφασίσατε. Τὴν 10ην Αὐγούστου ἀναχωρῶ διὰ Θεσσαλονίκην καὶ θέρμως σφαιμαι, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ μοὶ ἀναμιγνήσητε

ἐκεῖ μένουν τὴ ἱερὰ Μητροπόλεως τὴν ὑμ. ἔγκρισιν
καὶ ἀπόφασιν. Ἐκεῖ δὲ ἔχω καὶ τοὺς δύο ναοὺς
καὶ μετὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ ὑμ. ἀπαντήσεως δὰ σᾶς ἐρωτῶ
ἀμέσως νὰ σᾶς εἴπω ὅ,τι μὲ διαλέξητε.
Περὶ ἔρευς ὑπάρχουν δύο γνῶμαι καθ' ἃ μὲ δημοσιο-
γράφοι μοὶ ἀναγγέλουσιν. Ἡ μὲν ὀρθὴ εἶνε νὰ μεταβῶ κατ' ἀ-
ρχὰς εἰς Σωχοὺς ὅπου καὶ τὸ ὁροπέδιον ἔτος πρῶτον, ἢ
δὲ Βόλος καὶ νεωτέρα νὰ διευθύνω δι' ἐχόντα τοιμε-
τρίαν. Ἐκεῖθεν δὲ ἀναγγείλω ὑμῖν τὴν ἐνδιαφερομένην
ἡμῶν ἀπόφασιν τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως ἀμέσως.
Ἐξέδην παραπαγῶ δι' ἔρευς διὰ σύντομον τὴν διαμονήν
σιωπηρείας μου, ἣν ἐσαεὶ δὲ ἡ εὐγνώμων σας πρὸς ὑμᾶς
πρὸς τοῦτον παραπαγῶ ἵνα τὴν ἀρχιερατεύσω καὶ προσφέ-
ρω καὶ σέβη μου τὴν τῶν ὑμ. ἀξιοσέβαστον σιωπη-
γένναν. — Ἐξ ὧν συγκρ. παρακινοβαλοῦμεν σύντομα.
Ἀσπαζόμεθα οἱ συμπολῖται ὑμᾶς.
Ἐσὶ τούτοις διατελῶ μετὰ τοῦ προσήκοντος σε-
βασμοῦ.

Ἐν Βολοσσῷ τῇ 31ῃ Ἰουλίου 1911

Ὁ ἐσαεὶ εὐγνώμων
Ἀθανάσιος Ἰατρού.

Νήσων 200· οικίας 4" ώρας
απέχει από Καρφίτσα

Σύβαν χωρίον Τουρκικόν είναι
νοτιο-δυτικώτερα του ήμισυ
ώρας 120· οίκιαι

Κηρατζή 400" οίκιαι χωρίον
Καρφίτσας, συρρικνούται όλα μειά-
χρι τα χωρία από χειμωνιά-
τικα.

Τσιμπίτσα 80· οίκιαι

Μπεσχίκιον 20· "

Πηρσόνιτσα χωρίον νοτιο-δυτικώτερον 180· οίκιαι

Χαρμανίτσα 800 οίκιαι.

Βορού 70· οίκιαι
Μόνραν 200· οίκιαι όλα δε
χωρία μειάχρι.

~~Ζαγόρι~~

Ζαγοροχώρια 500 οικίες μόλις
60 οικίες κάθε ἰδιοκτησίας

~~Βόϊτσα~~ Βόμβαινα 60 οικ.

Πεδινούσια 100 "

Βοϊκαρούδαινα 250 οικ.

Ψειτόκαμπος 80

Ρόδια 100 οικίες χωρὶς
ἐκκλησίες.

Μικροχώρια 120 οικίες

Χαρίσιον 60 οικ.

Δριανούσα 100 "

Πεντίλη 80 "

Δυρούσια 180.

Ἀνώγειον 150 οικίαι μία
ἀπὸ αὐτὰς αἱ Κερασιαὶ

Τα χωράφια αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦσαν
μιὰ ἔκταση, ἀλλὰ μικρὰ κομμάτια
ἀπομακρυσμένα ἀπὸ τὸ χωριό, σκορπισμένα
σὲ διάφορα μέρη τοῦ κάμπου. Ἀπὸ τὸ
σπίτι ἕνα ἀπὸ αὐτὰ ἦταν ἀρκετὰ μακριά.
Ἔπρεπε νὰ περάσουμε τὸ ποτάμι
γιὰ νὰ φτάσουμε σ' αὐτό. Ἐκεῖ ἦταν
τὸ μικρὸ χωράφι ποὺ εἶχε ὁ πατέρας
μου. Ἦταν ἀκόμα νωρὶς τὸ πρωὶ
ὅταν φτάσαμε στὸ ποτάμι. Ἡ γέφυρα
εἶχε παρασυρθεῖ ἀπὸ τὰ νερὰ τοῦ χειμώνα
καὶ ἔπρεπε νὰ περάσουμε μὲ τὴ βάρκα.
Ἡ βάρκα ἦταν μικρὴ καὶ ἔπρεπε νὰ
κάνουμε δύο φορὲς γιὰ νὰ περάσουμε
ὅλους. Ἐγὼ καὶ ὁ πατέρας μου
περάσαμε πρῶτοι. Ἡ μητέρα μου
καὶ τὰ ἄλλα παιδιὰ ἔμειναν στὴν
ἄλλη ὄχθη. Ὅταν γυρίσαμε πάλι
γιὰ τοὺς ἄλλους, ὁ ἥλιος εἶχε
ἀνέβει ψηλὰ στὸν οὐρανό. Ἡ μητέρα
μου μᾶς περίμενε μὲ τὸ φαγητὸ
ἕτοιμο. Ἀφοῦ φάγαμε, ὁ πατέρας
μου ἄρχισε νὰ δουλεύει στὸ χωράφι.
Ἐμεῖς τὰ παιδιὰ παίζαμε στὴν
ὄχθη τοῦ ποταμιοῦ. Ἦταν μιὰ
ὄμορφη μέρα. Ὁ οὐρανὸς ἦταν
γαλάζιος καὶ δὲν ὑπῆρχε σύννεφο.

Νι θέλω ὁ γαμπρός μου ἐναν-
ουν δ' εἶναι ἕνας γ' ἐκεῖνος
καὶ ἐσύ να Κρεμμύδιον θέλει ὁ
πόλεμος νὰ 'ν' ἀπομακρυσμένος θέλει
ἐκ θέλει ἀπομακρυσμένος ἐξ ἀνθρώ-
πους, ἐξ ὅλα τὰ χωρία οἱ ἄλλοι
γ' ὅλα τὰ (ἀλλ)α ἐκαίοντο γ'
αὐτὸ μόνο γ' αὐτὸ τὸ πολεμικὸ
ἐκεῖνο ἐκ ἕνα ὑπερέζησε
Κεφαλίνι. αὐτὰ ἐκ μέχρι
σήμερα ἠξεύρουν οἱ
γυναῖκες αἱ σκοτώνει αὐτὸ
ἐκ χωρίον, ἐκ 3,000. ἐξ Κλη-
σίαι 2,000. κ' ἐξ ἀπ' Ἀνηφο-
ρου, ἐξ ἐκ Παλιόκαστρα
200. ἐξ Κλεισοῦρα σκοτώνουν
200. γυναῖκες, γ' αὐτὸν οἱ ἐκ-
νη κεῖνοι ἔμειναν. ἰδοὺ
τὸ μυστήριον τὸ ἐξ γ' ὅλα τὰ
αὐτά.

(Βοσγαρίνι 3ε 2η 7βρ

Σήμερα δὲν ἔχω
αὐτὴ καὶ ὁ ἐπιχειρῶν δὲν
μπορεῖς μὲ τὸ τσαι
ἔδωσε ἐπιχειρῶν γραμμὴ
30 ἔχω ἀγαπᾶ μεγαλεία
αὐτὴ ἔχει ὁ ἐπιχειρῶν δὲν
καλὰ ἔχω τὸ μορφὴ

Λόβνιτσα (Στέφης Μήλιος)

Αν. 6 Φεβ.

Ἐν Παρίοις. Τῇ 6ῃ Φεβρουαρίου 1905.

Ἐξοχώτατε Κ. Ὑπουργὲ τῶν Ἐξωτερικῶν,

Ἀθήνας

Ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἐργαζόμενος ἐν Θεσσαλίᾳ, ἐπιχείρησα ἀποίκησιν τῶν Κασσαβετείων ἐνοριῶν ἀρδεύσεως, καλυπτόμενος δ' ἐν Μακεδονίᾳ ἀπὸ τὸ χωρίον Λόσιτσα (τμῆμα τοῦ βαλκανικοῦ), μεθ' ἑθνικῆς ὑπερηφανείας καὶ πολιτικῆς ἀγαμμιαίας παρακολουθῶ τὰς πρὸ ἑνὸς ἡμιωρίου Ἥμων παλιρροίας "Μακεδονίαν" ἐπιζητούσης ὑπηρεσίας καὶ ἐνδιαφέρον Σας.

Ἀπ' αὐτῆς ἐδέχθην ἐπιστολὴν συμπολιτῶν μου ἐνὸς ἐξ Ἱερισσοῦ Μακεδόνος ἐπιχειρηματίου καὶ ὑμνητοῦ ἐξ ἐμφανοῦς συμφέροντος, ἐν ᾧ οὗτος μὲ παρακαλεῖ ὅπως διὰ ἐπισήμου μείνω παθητικὸν πρὸς ὑμᾶς ἀδιάφορος.

Γνωρίζω ἐξοχ. Ὑμῖν καὶ ὑπ' ὄψιν ὅτι Πατρὶς ὁ ὁπουδήποτε μὴ αὐτὸν ἀδιάφορα πολιτικὰ συμφέροντα προσέφερεν καὶ σήμερον ἐκεῖ καὶ τὸ ἐνοῦν ἀκόμη τὰς ἀναμφιβόλους πολὺ ὑπερέχοντα ὑπηρεσίας του, γνωρίζω δὲ καὶ ὅτι ἐπιζητεῖται καὶ πανηγυρικῶς ὑπὸ τοῦ Υἱοῦ του ὡς ἐξ ὀικογενειακοῦ θάρρους του χαρακτῆρος του ἔχω τὸ ἀδιάφορον συμπέρασμα ὅτι ἐπιπολιτόμενος ὅπως οὐ δόγμα, ἀνεξαρτήτως ὑπὸ πρὸς τιμὴν καὶ ἐμόλυμον οἰ-

πορεύεσθαι προσφερομένην ἀρωγήν, θέμι εὐαρέσιν χρησιμοποιηθῆ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι ἡ ἐθνικὴ καὶ πολιτικὴ ὑπεροχὴ παλαιοτάτου ἔθνους ἐξ ἀλωμένης ἴδιας ἐπὶ τὸ ὁλοκληρωτικὸν ὅριον τῆς ὅπερ ἡ ἀποστολή. Δι' ὃ καὶ λαβὼν θερμὴν παραίνεσιν ὑμᾶς ὅπως γράψητε ἐπὶ τούτῳ ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ἐπαρχίαν ἀλλοδαπεῖς ἱερεῖς καὶ ἱεροδιδασκάλους, ἵνα μὴ ἐπιτρέψωσιν εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ σχολείῳ ἀναγινώσκεσθαι, βέβαιοι ὄντες ὅτι ἐν τῷ τοιούτῳ ἐκκλησιάσματι, ἐν ᾧ ὁ ἀναγινώσκων θέμι εὐαρέσιν ἀναπαυθῆ καὶ ἡ προσδοκία ὑμῶν πληρωθῆ.

Εὐαρεστοῦμαι ἀκόμη: ἵνα ὅτι ἡ παροῦσά μου θέλει λάβει εὐμενῆ παρ' ὑμῖν ὑποδοχὴν ἐγὼ ἐπιθυμῶ ἐπὶ τούτῳ ἐπιστολὴ ἐπιδεχθεῖσαν ὑμετέραν τὴν παρὰ Μακεδονικῷ ἑρμηνέως καὶ ἐνδιαφέρον, ἐν ᾧ ὅπερ ὁ ἐμὸς πόθος βαθέως πρὸς ὑμᾶς πληρώσῃ αὐθορμήτως εὐαρεστοῦμαι καὶ ἐπιμένω, ἐνδυμῶν ἐπὶ τῇ ἐπιστολῇ εὐκαιρίαν ἵνα τὸν ὑμέτερον εὐχάριστον ἀπόκριμα ἀναμένω ὅπως διὰ βαρέων ὑμᾶς καὶ χόρτασμα ἀναγνώσω ὑμῶν εὐγνώμονα βαθέως εὐγνωμοσύνην σου. —

Ἐσαίνω ἀπαυθήσως ἡ: ἀνεύθυνος σου ἑρμάνων Χριστόδουλος διάκ. Κοσέδας Βάσσου.

Ἐν Λίμνῃ τῇ 6 παραμονῇ ἐπὶ Λαμπαδίου τῇ ὑμετέρου τῆς ὑμῶν ὑπαρξίας καὶ βαθείας μου εὐγνωμοσύνης μετ' ἀληθείας.

Ὁ ἐν Θερμῷ ἐπιτηδεύτης

Χριστόδουλος Κοσέδας

Ἐρίτιμε κ. Δ. Δραγούμη,

Φεύγω σφυμφεροντέλης οἰκογενείας τυγχάνων εὐσεβεύοντος ὑποσημειούμενος, ἐπιχειρῶ δὲ ἄφορος καὶ συγγενὴς ὑμῖν ἐξ αἵματος ὅτι τῆς μάμμης μου Ζαΐτσας ἐκ τῆς οἰκογενείας Δραγούμη καταγομένης καὶ ἐν Χορτίτσῃ ὑποδιευθύνσεως, μεμβάνω τὸ δάρρος τὰ ἡπίσου παρ' ὑμῶν μίαν χάριν ἐξ ἧς αἰωνίως δὲ εἶμαι εὐγνώμων ἐγώ τε καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένειά μου.

Ὁ δεκαοκτάχρονος υἱός μου Ἀριστείδης διανύσας ἐν ἐπιτυχείᾳ τὰ μαθήματα τῆς Ἕκτης τάξεως τῆς ἐνταῦθα ἀστ. σχολῆς καὶ διαπρεπῶς σοβῶν τὰ συνεχίσῃ τὰς σπουδάς του παραπαγεῖ ὑμᾶς θερμότατα, ὅπως ἐπιχορηγήσητε τὰ διορισθῆ ἀνταλλαγὴ ὡς νεώτερος ὑπηρεσιτήματός τινος. Πολὺ εὐτυχὴς, Κύριε Δραγούμη, δὲ θεωρήσω ἐμαυτόν, ἐὰν τοῦτε αὐτὸ τὰ ἴδω τὸν υἱόν μου μορφωμένον κατὰ τοὺς σκόπους μου.

Ἔχων δ' ἐγκίδοι ὅτι ἡ θερμή παρέμβασις ἐμοῦ καὶ ὅλης τῆς οἰκογενείας μου ἐπαπολουσθήσεται διαλεγῶ μετὰ σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως. Ὁ Ἀνεψιὸς σας Σλάργιος Ν. Μπόσιος

ἐν Χορτίτσῃ τῇ 6 Αὐγούστου 1905

Ἐν Λονδίνῳ τῇ 22 Ἰανουαρίου

1906

Ὁ ἀνυπόσχετος Σ. Μπόσιος

Τὴν δεξιάν σου χεῖρα ἀσπάζομαι.

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ὁ εὐσεβέστατος ὑποσημειούμενος ἀπὸ πολλοῦ θορυβεῖται ὑπὸ τῆς οἰκογενείας τυγχάνων, ἐντεῦθεν δὲ ἄπορος καὶ σύζυγος ὑμῶν ἐξ αἵματος ὢν, ὡς καὶ ἐνορουμένη μου ἐπιτρέψῃ ἵνα ἔλθω πρὸς τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα, τῆς μείζονος μου ἐλπίζων εὐεργεσίας Δραγούμη καταγομένης καὶ ἐν Λονδίνῳ ὑφυπουργείσης, χαιρέτω καὶ αὖθις τὸ ἄρρος τῆς ἀναστοχηθῆναι τοὺς θορυβεῖσθαι τῆς ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἵνα τῶν σαρ' αὐτῆς τὴν αὐτὴν καὶ παγίαν χάριν ἐφ' ἑαυτοῦ ἐμοῦ τε καὶ ἅπασα ἡ οἰκογένειά μου δέηται εὐγνωμονεῖ.

Ὁ δεκαεπτάχρονος υἱός μου Ἀριστείδης διανύων ἤδη ἐν Ἑπτανήσῳ τὰ μαθήματα τῆς ἕκτης τάξεως τῆς ἐνταῦθα ἀστικῆς σχολῆς καὶ διακαῶς ποθῶν τὰ συνέχιση τὰς σπουδάς του παραπαγεῖ μετ' ἐμοῦ καὶ ὅλης τῆς οἰκογενείας ἡμῶν δέρμοτα τὴν ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ὅπως ἐπεργήσῃ τὰ διορισθῇ αὐτόθι ὡς ὑπότροφος ἐμπροσθεμένου τίνος.

Εὐχαριστῶν, ὅτι ἡ δέρμη αὕτη παράκλησίς μου εἰσακουσθήσεται διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ καὶ πλήρης ὑποχρεώσεως.

22/1/1907

313

Κύριε Στέφανε Δραγούμη,

Ἀπό τῆς ἀρχῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους μέχρι σήμερον σᾶς ἔστειλα τέσσαρας ἐπιστολάς ἀπαντητικάς εἰς ὅσας δέν ἔλαβον· ἀπορῶν δέ καί ὑποθέτων ὅτι δέν ἐμπράσθησαν ἀναγκάζομαι ὅπως καί σήμερον σᾶς γράψω περί τῆς ἰδίας ὑποθέσεως περί τῆς ὁποίας καί εἰς τάς προηγουμένας μου σᾶς ἔγραφον.

Ἔχω δύο υἱούς ἐξ ὧν ὁ μέν μεγαλύτερος ἡλικίας 15 ἐτῶν ὀνομάζεται Ἀριστείδης ὁ δέ μικρότερος ἡλικίας 11 ἐτῶν Δημοσθένης. Περί τοῦ Ἀριστείδου σᾶς ἔγραψα ἐσχάτως ὅπως, ὡς προσβάλλης τῶν Μακεδόνων καί δι' ἐμοῦ ὅσης εὐχαρίστως συγγενής ὑμῶν, ἐπ ὑμετέρᾳ ἐνεργείᾳ φροντίσητε καί συνηθῆ μαθητής ὑποτροφίας εἰς τά αὐτόθι σχολεῖα. Ἀφ' οὗ δέν μοί ἦλθε παρ' ὑμῶν ἀπάντησις παρώρμησα καί διορισθῆ Ἰωαννίτης εἰς τό σχολεῖον Μοναστηρίου· ἀλλ' ἐπειδή ἐκεῖ δέν μ' ἄρεσε ἦσον διότι καί ἐδῶ σχολεῖα δέν ἔστε ὡς αὐτοῦ ἀνεπτυγμένα, φρονῶ ὅτι ἀμέσως καί ἀναπτυχθῆ αὐτόθι καί δι' ὑπό τήν ἰδιαιτέραν ὑμῶν ἐπίβλεψιν καί προστασίαν· δι' ὃ ἐπιθυμῶ καί θερμῶς παρακαλῶ ὑμᾶς ὅπως φροντίσητε, ἐφ ὅσον δύνασθον, διά τό ἐρχόμενον ἔτος καί ἐγγραφῶσιν αὐτοῦ αὐτός τε καί ὁ μικρότερος τῶν υἱῶν μου ἀναδέλω εἰς τήν ὑμετέραν φροντίδα ὅπως διορίσητε αὐτούς ὑποτρόφους μαθητάς εἰς τά παλαμηδό-

Ἄγρα αὐλόδε ὁχοῆα.

Λέβαιος ὢν ὅλα δὰ ἀξιῶ ἧμῆς νὰ εὐαρεστᾶσθε παρ'
ὑμῶν διαλεχθῆ ὅλως ὑμέτερος ὁ ~~ἐπιστολεὺς~~ σὸς ἀνεψιὸς

Ἐν Λοσινίῃ τῇ 22 Ἰανουαρίου 1907. Σ Γ Μίσιος

Υ. Γ. Οἱ ἐφεξῆς ἦσαν παροῦσαι ἔτι ἐξαιρετέαι ἐργάλειαι
τοῦ Ἀχῶτος καθόλε ἐργάζονται μὲ ἀφοσίωσιν ἀγνοῶντες
καὶ πόσων νυχθημέρων καὶ σαλὸς ἔδους θαλασσοφόρους.

ὁ ἴδιος

Ἐν Λουτράκι τῇ 14 Ἰουλίου 1907.

Πρὸς τὸν ἀξιότιμον κύριον Ἐλευθέριον Φραγκούδην
εἰς Ἀθήνας.

Ἀξιότιμε κύριε Ἐλευθέριε Φραγκούδη,

Ὁ καθυστερημένος ἀποφασίσας ἐπὶ τέλους νὰ γράψω ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ Ἀρσακείῳ τῇ 16 τοῦ μηνὸς ἐπὶ τῇ τῶν Γενεθλίων τῆς βασιλίσσης ἐορτῇ, ὅπου ἔχω τὴν τιμὴν νὰ ἀναγνώσω τὸ ὑποβληθὲν εἰς ἐμὲ ὑπὸ τῆς Διευθυντρίας τοῦ Ἀρσακείου ποίημα εἰς ἀνωνυμίαν ἐπειδὴ ἐφοβούμην μὴ ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ποιήματος ἐπὶ τοιαύτης ἑορτῆς ἐν τῷ μεγάρῳ τοῦ Βασιλέως θεωρηθῇ ὡς ἐπίδειξις ἐκ μέρους μου καὶ ἐπειδὴ ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ ἀποφεύγω πᾶσαν ἐπίδειξιν, ἐπεφύλαξα τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ποιήματος εἰς τὴν ἐν τῷ Ἀρσακείῳ ἑορτὴν τῆς 25ης Μαρτίου καὶ ἔγραψα καὶ πρὸς τὴν συνεργάτιδά μου δεσποινίδα Καλλιρόην Παρρέν νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθήνας, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν ἔλαβον ἀπάντησιν ἐκ μέρους αὐτῆς ἐφοβήθην μὴ ἀσθενῇ καὶ ἔμεινα ἐν Λουτρακίῳ.

Πεποιθὼς ὅτι ἡ παράκλησίς μου αὕτη δὲν ἐκρίθη ἀνάρμοστος ἐν ὑποδοχῇ φιλικῇ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ

ὁ ἀνήκων εἰς
Σεργιος Ν Μπότσος

Γ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Αγαπητέ μου Θάνο κ. Δραγούμη

Δια ταύτης σᾶς βεβαιῶ, ὅτι ἤμεινον, ἀλλ' ἔτι ἀσθενῶ καὶ δι' ὀλίγας ἡμέρας θὰ ἀναχωρήσω πρὸς Ἀθήνας. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐπεσκέφθην τοὺς ἐνταῦθα φίλους μου καὶ ἰδίως τοὺς κ.κ. Ἀνδριάνην καὶ Μαυρίν, ἀμφοτέρους παλαιοὺς γνωρίμους. Πρῶτον ὁ Μαυρὶς ἔτυχε νὰ εὑρίσκεται εἰς Κωνσταντίνην· ἐπεσκέφθην δὶς τὸν κ. Ἀνδριάνην, ἐντὸς τοῦ βιοτικοῦ αὐτοῦ καταστήματος, καὶ ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ εὑρίσκεται εἰς Διονύσιον, ὅπου ἔχει ἐκτεταμένα ἐμπορικὰ καὶ ἀγροτικὰ συμφέροντα, ἐξῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς ἀμαξοστάσιον καὶ ἐπεσκέφθημεν ἐκεῖνα.
Ἐπανῆλθον εἰς Ἀθήνας μετὰ τοῦ κ. Ἀνδριάνη καὶ ἐπεσκέφθην τὸν κ. Μαυρίν, ὅστις μὲ ὑπεδέχθη μετὰ πολλῆς περιποιήσεως εἰς μεγάλην αἴθουσαν. Ἀπολύτως δὲ ἐνόησα καὶ εἰς τὸ ἔπος δὲν ἀφῆκα διάβολον καὶ νεῦρα.
Ἐλπίζω νὰ σᾶς εὑρίσκω εἰς ἀκμαίαν κατάστασιν.
Τὸν κ. Νταβίαν παρακαλῶ χαιρετήσατε ἐκ μέρους μου, ὡς καὶ τὴν κυρίαν αὐτοῦ καὶ τὰς θυγατέρας του.
Μὲ ἔχουν ἄγχος μόνον περὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐξ ἔτους ἐξόδων.

Ὁλόψυχος
Ἐπαινέτης
Στέργιος Μιστριώτης

Ὁ ὑφ. ὑπουργὸς ἀνάγκης.

16/6/908

Αξιότιμε διά μου κ. Θραμούρη προϊστάμενε.

Διά ταύτης εύχομαι τῷ θεῷ, ὅπως ὑπάρχῃ περί τῆς ὑγείας σας.

Πρό τριῶν μηνῶν ἠγγέλθη, παθ' ὃν καιρόν ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ὁ κ. Θραμούρης ἔφορος διά αὐτόν ὡς ἔδιδον μυστηριώδη τινά ἐντάσεως παλάβωσιν, ἀλλά ἀμφιβάλλω περί τῆς ὑπάρξεως τῆς ἀσθενείας, διότι δέν ἔχασον ἀναπνοάς ὡς. Αὐτοῦ ἔρχεται ὁ Ἡγέτης, θυγατριανάκης ὑπαρχηγός παρά τοῦ ὑπουργείου δηλωτικός πρός τήν παλάβωσιν τῶν πραγμάτων.

Τήν ἐκ. ὑπογράφω ὡς ἀνώτερον ὑπηρέτην.

Ἡ ὑπογραφή μου ὡς προϊσταμένου.

Ταῦτα καί διαλήγω μετ' ὑγιείας

Ἔρρωσο

ὁ ὑποτελής ὑπηρέτης Σ. Στεργίου Ἰωάννα

Λόνδινον τῇ 12 7/12 1908

Ἐξαδέλφη μου κ. Ναυσικά ἐνδομύχως σᾶς ἀσπά-
ζομαι.

Πρό τινος σᾶς ἔγραψα μετά τόν κ. Βρεττακάκην
ἀρχιμ. ἀλλ' ἴσως δέν ἔχασαν ἀναίτιόν σας
ἀμφιβάλλω νομίζω ὅμως αὐτῶν.

Μέχρι τῆς σήμερον ἠγωνίαμεν μετ' ἐμοῦ. Τό
ἴδιον ἐνδιαφέρον καί δι' ὑμᾶς.

Τόν μεγάλον σου υἱόν καλορίζικον τόν ὡραιότατον.
Ἡ σύζυγός μου σᾶς ἀσπάζεται

καί ἐγώ σᾶς ἀσπάζομαι ἐγκαρδίως.

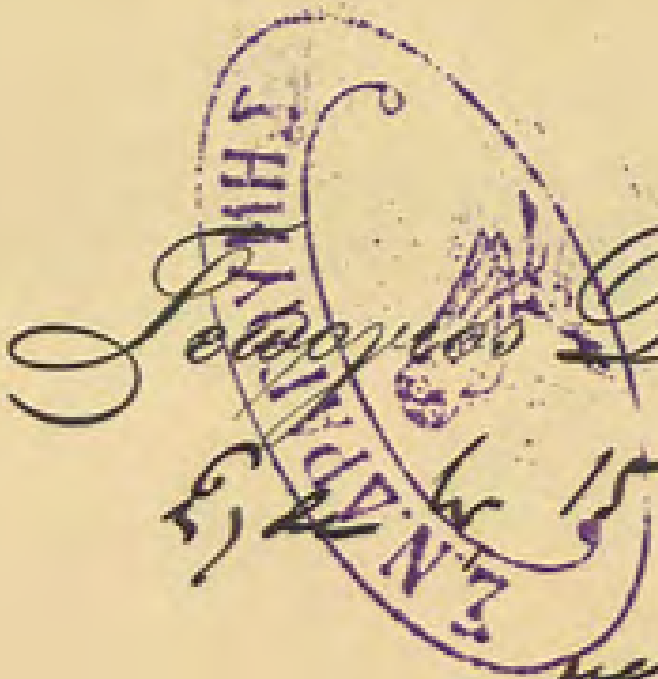
ἠγαπημένος

ὑμέτερος ἐξάδελφος Δημήτριος Κόκκινος

Ἀθῆναι τῇ ιβ 31/12 1908

Ιωαννίδης

Ζαχαρίδης

Σεβαστὸς Δ. Μαυρέλλος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1924

μετὰ τῆς Τετραπλώσεως

Ἀ. Καζαμίας.

19/4/1905

Αἱ ἐν Ζαγορισίῳ αφαγαί

318

Ἐξιστορήθη ὅτι ἀπὸ τοῦ σπιτιοῦ τοῦ μπουζουκτσῆ τοῦ νεωτέρου Σπυρέωνος Δούκα ἐν Ζαγορισίῳ διεπεράσθησαν σφαγαὶ παῤ ὅλων τῶν ἀνωτέρω, τῶν ὁποίων ἀνωτέρω ἐγένετο μνεία – διότι ἀνωτέρω δὲν εἶχον μνεία εἰς Ζαγορισίου.

Ἐφονεύθησαν οἱ ἑξῆς:

Φίλιππος Γιαννί, ὀρθόδοξος ἐμπόρος, παῤ οὗ καὶ τὰ ἀνωτέρω. οἱ σύντροφοι τοῦ ἐφονεύθησαν αὐθωρόσχεδα ἀπὸ ὥρας 150 περίπου.

Κυριακὸς Σκιαρτσῆς, σχολαστικός, μετὰ τῶν υἱῶν τοῦ διαφόρων ἡλικιῶν (ἐσφάγησαν)

Βασίλειος Κοσμοπούλου, σχολαστικὸς ἐν φάσει.

Ἀναστάσιος Ρούσσος, σχολαστικός.

Γιάννης Καλῆς, μοναχὸς σχολαστικός

Χρῆστος Καλῆς, σχολαστικός, ἀδελφὸς τοῦ προηγουμένου, ἐφονεύθησαν καὶ οἱ υἱοί των.

Νικόλαος Κυπριώτης, σχολαστικός, 65 ἐτῶν.

Γιάννης Κυπριώτης (τοῦ πατρὸς τοῦ 40 περίπου)

Κυριάκος Σκουτερόπουλος, σχολαστικός

Μανώλης Δούκας (85 ἐτῶν) σχολαστικός

Νικόλαος Δούκας, σχολαστικός

Παπαπολύχρονος, σχολαστικός,

Νικόλαος Φιλίππου ὀρθόδοξος,

Γεώργιος Φιλίππου (υἱὸς) ὀρθόδοξος

Πέτρος Μαλαπόρτας, σχολαστικός

Θωμᾶς Λάζος, σχολαστικός

Τέσσαρες ξένοι ἐμπόροι.

Μέρος Καῤῥέων, ὀρθόδοξοι 70 ἐτῶν.

Δημήτρ. Κούλας, σχολαστικός.
Χρ. Νικόλα, ὑρδοδόξος
Κωνστ. Μπούας ὑρδοδόξος
Κ.Χ. Τσουλουκίδης ΕΛΛΗΝΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ, ὅλους ὁ
παπὰ ἐδοξογονίδη ἀπὸ τὴν ἐνορίαν.
Δήμος Παυλίδη Μπλάζια
Ἀστρ. Μόδης, σχολαστικός
Ἀντώνιος Παπαγιάννη
Γιάννης Κορομηλάς, ὑρδοδόξος } ὁ ἀδελφὸς ἐκ μονογ
Ἀναστάσης Κορομηλάς ὑρδοδόξος } εἰς τὴν Μονὴν Πετρίτσης.
Β. Ταΐδης, 55 ἐτῶν, σχολαστικὸς, μαθητὴς τοῦ γυμνασίου.
Δημ. Κυπριάδης, σχολαστικός
Γεώργ. Ρούσης ἐξωτερικὸς σχολαστικός
Χρῆστος Μέγερης ἐξωτερικὸς ὑρδοδόξος
Μανώλης Μαΐλης ἐξωτερικὸς, σχολαστικός.
Νικόλ. Χαντζῆ Μιχάλης ἐξωτερικὸς σχολαστικὸς
Πέτρος Τάνης, σχολαστικός
Δημ. Φίλιας, σχολαστικός
Δημ. Κυπριάδης, σχολαστικός
Δημ. Πογώνης, ὑρδοδόξος 75 ἐτῶν
Ἰωαν. Τορναρίας, ὑρδοδόξος 60 ἐτῶν
Κοσμᾶς Νάνος ὑρδοδόξος 65 ἐτῶν
Ἐν ἐλλείψει Γιαννιτῶν ὑπάρχουν ἐν Καστορίᾳ.

Κελεὶ ἐκεῖ νὰ μὴ μπορέσωμεν τὸ λεγόμενον Μητροπολίτου = Καστορίας κ. Καισαρείας ἢ Δαμασκηνοῦ, ἢ ἐπιστρέψουν πάλιν ἀπὸ ὑρδοδόξους ἢ ἀπὸ σχολαστικούς, ἢ ἐπιστρέψουν ἐπιτυχῶς ἐν τῇ αὐτῇ ἐνορίᾳ. Διὰ τὸ δὲ πάλιν Βεσσαρίωνος ἐκεῖνο τὸ παράδειγμα, πῶς δὲ εἶνε πολὺ τοῦ Γιαννιτσῶν, ἀλλὰ τὸ ἀντίθετον εἶναι εἶναι ὑπὲρ ὑρδοδόξους πολλαχοῦ δὲ ἐκεῖ ὁ Ἐπίσκοπος ἐξ. Γιαννιτσῶν ὑρδοδόξος.

Ἐν τῷ ἐπιτυμβίῳ μόνον περὶ τοῦ ἦσαν ἅπαν δεκάλεπτον εἰσὶν ἐν ἀποκειμένοι τοῦ κοιμητηρίου. Οἱ δὲ ἐπιτυμβίῳ ἀφιδρύσαι ἔχουσι ἀμφιτεῖ γ' εἰς ἓν περίχωμα, γ' ἐπιτεῖ ἀνὼν αὐτὸν μεγαφρέατος κατέχουσι εἰδοῖ περὶ ἓν ἐπιτυμβίῳ ἐπιμελεῖ ἢ ἐπιμελεῖν ἀσθενείαν μετῆ, ἐκεῖ, ἀμφιτεῖ.

Ἀθῆναι 19 Ἰανουαρίῳ 1905

Ολγ.

12/10/1904.

319.

Αξιότιμε φίλε.

Τον υπογεγραμμένο
σαρδιανόρμων υπ. Αρχιτέκτονα
Θεσσαλονίκης, εν Υπηρεσία
της εν Μακεδονίᾳ, δεν συνήθισε
στιγμή. Είναι μήπως ένδυ-
σιώδης ή ήθη άπαρα φιλόδοξος
αρετάς εξ ὑπερμεγέθους
όταν αρέσκεται σεμνός τυ

Παρίδω: Παρ' αυτό
θα μάθαινε πολύ ή θα
σωπάσει, δίνει σωστό
τη ιστορία δεν μ' αρέσει
αρχίζω απορία.

Ερωτεύτηκε ή διαβάζει
τι είναι ο χαμένος
είναι μεγάλος δεν

φάσεων ξένης ἱστο-
σίας.

Ὁ αὐτὸς ἔχει συγγέ-
ραμμά τι ἐν Παρισίοις
ὑπὸ τὸν τίτλον Ἑλληνικὰ διδασκά-
λια σελίδων ὀγδοήκοντα ἑπτὰ περὶ αὐτῶν
τῶν διδασκάλων.

Παρήγγειλα νὰ μή

Δήμη εδ δικηγόρε σας
φίλου μ' και δικηγόρου
υγε.

Εδ όπ και ήσυχοδικ
τήδε δι' τα αρόδη μεδ
μαχρ αρδομένδ
δε Ψυχάρδ

Λαρισα 12/10/904

320.

Ἐξοχώτατε

Δι' εὐτυχίας μου ὑπὸ ἡμερομηνίαν 14. μου τοῦτος παρακαλοῦμεν τὸ ἐνθαρρύνητικὸν νὰ δώσῃ τὴν ἔγκρισιν Γεωμηκάλιν Συλλόγου ἵνα ἱδρύσῃ τὴν ἀνωνυμὴ χαρελῶν καὶ εἰκόνων καὶ τὴν ἐκδίκησιν, διὰ ἧς παρακαλοῦμεν μας δὲ παραπονεθῇ ὅτι ἡμεῖς ἀνωνυμώσει ταχυδρομικῶς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Νεραϊδ Μητροπόλεως Καισαρείας

Ἐν τούτοις παραμένομεν μετ' ἀνωτάτου σεβασμοῦ πλειστοῦλες ἐν τῷ προσκύνημα

Ἐν Καισαρείᾳ τῇ 15 Ἰανουαρίου 1904

Ὁ ἐκ ἔγκρισιν δεδομένος
Νικόλαος Σταυρινάκης

" Κων. Βασιλειάδης
" Γεώργιος Παπαναστασίου
" Κωνστ. Ἀδαμίδης
" Κύριλλος Παπαχρήστου
" σωλήρης Νικηφόρου

" Ἀναστάς Χριστοδ
" Μανδαρᾶς
" Ἐμμ. Τσίρος Ἀβδῆ
" φιλόμηκης ἐξ. Ναούμ Σταύρου

Πρὸς τὸν Α. Ἐξοχότατον
τὸν Κύριον κ.ν
Δ. Θραμούμην
κ.τ.δ. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Χρυσόστομος.

Τρουσόβη τῇ 14 Ἰουλίου 1909

Ἀγαπητέ μου ἀδελφέ Νικόλα σοὶ εὔχομαι
ἐν Χριστῷ ἐν Πειραιᾷ

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ὑγιαίνομεν καὶ αἱ ὑμεῖς τὸ αὐτὸ εὐχόμεθα καὶ δεόμεθα τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ διαφυλάξῃ σᾶς ὑγιεῖς. Ὁ Σεβαστὸς ἔφθασεν ὑγιὴς καὶ ἡ ὑποδοχή του ἐθερμοτάτη εὐλογεῖ. Ὅμως καθυστερημένος ἐστὶ φοβούμενος φυλάκισιν διὰ τὴν ὁδὸν διὰ Ἀδριανοῦ, ἀφ' ὅτε διὰ γύρω ἐκηρύχθη (ἀναίρεσις). Ἐσυλλογίσθη διὰ γάβῃ δύο ἄνθρωπους τὴν Κυρίνα Δέλτσα, μίαν φορὰν τὴν π. Μυρὰ καὶ τὴν ἄλλην φορὰν τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν ὅπως εἶναι φρόνιμον τὴν ἐπιστροφὴν ἐπιφρονοῦς, καὶ φρόνιμον μὲν δὲν σκέπτομαι νὰ δώσῃ τὴν ἀναφορὰν εἰς τὴν κυρίαν Π. Μυρὰ καὶ αὐτὴ δὲν σὲ ὁδηγήσῃ τίνι φρόνιμον νὰ τὴν δώσῃ εἰς τὸν Μητροπολίτην. Θὰ παρακαλέσω τοῦ κυρίαν Π. Μυρὰ ὥστε ἐκτάχιστα φρονίμως νὰ σᾶς ἀφήσῃ 30 ἢ 40 ἡμέρας διὰ νὰ ὑποδεχθῶμεν τὸ κορίτσιν τοῦ μακαρίτου Κώστα Δέλτσα τὸ ὁποῖον εἶναι εἰκοσιεπτὰ ἐτῶν, καὶ οὐδέποτε δύναται νὰ ὑποδεχθῇ ἂν δὲν ἔτυχεν ἡ βουλὴ τὸ γένος μας διότι ἔμεναν σκληρόβιοι

"Εδω ορός γνώσιν σε ότι ο μακαρίτης Κώστας Πέτσας ηρχάσθη εις δύο έτη ενεργηματικά και ο αγγελοφόρος ορός ήτο στρατέρμαν Νεοφαμίου, και δια τούτο τη 26η Φεβρουαρίου 1909 εύρεν βουερού δάκαλον φονικήν δια δύο σφαιρών και 18 μαχαιριών. "Οθεν παραπαγώ να φροντίσουν σου στρατούτο και όσον το δυνάτημα σας εις την Υγραίαν Μητρόπολιν Καστορίας και δι' αυτής δοθή τη χήρα Κώστα Πέτσα ήτις δα σας ευχαριστεί μετά των ιδικών της δια βίου.

Λοιπόν από τον γονείς μας σε βιγή του σφαγμού. Οι αδελφοί Μιχαήλ, Σπύρος, Γεώργιος και αι κόρες σας νονραί αρεσβυτέρα, Ειρήνη και Βασιλική σας αδελφικασσάδελφοι. Οι αντρεί Θεοδώρα, Αναστασία, Δάφνη, Ευδοκία, Άννα και Πετρουσσάκη σας ασπάζονται την δεξιάν σας. Ιδιαιτέρως τη κόμη μας Ελευθερία ασπαζόμεθα εγκαρδίως.

Υγιαίνετε.

† ο αδελφός σας φ. ιε χριζ. ευχέλαιος
διάκονος
Παύλος Γιαπάκης Σουσουμπράς

δὰ λείβαμι τὶ φάιεγα χωρὶς νὰ λὶ
σφραγίσω λὶ φάιεγα καὶ δὰ χάβω λὴν
ἐσγραφὴ σοῦλο τὶ λὶ ἔνα

Κυρίαν
Ναδαζίαν Παῒρ Μεγὰ
Εἰς Ἀθήνας

Εἰς δὲ λὸ ἴλλρο φάιεζο
Πρὸς λοὺ Σεβαστὸν
Πρόεδρον λῆς ἐσαιρίας ἐσλροσύς
Εἰς Ἀθήνας

μόνο σο δὰ λὶς δώσω λὸ ἀναφορά
καὶ ὁλὶ ἀναίκον δὰ χάβω δὰ μὲ ἀναλή-
ψη χωρὶς ἄλλο, ἂς καίμεμαι εἶα καιρὸ
τὶ λὴν δυσλυχῆ οἰκογένειά λαύλα.

ὁ ἴδιος

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Πρός τόν Πρόεδρον τῆς Συνδρομῆς Ἑλληνίδων Ἑστιῶν
Εἰς Ἀθήνας.

Σύνδεσμε μου Πρόεδρε!

Ἡ καταθέσασα ὑποσημειωμένη χήρα τοῦ ἐν Χρυσίδος Καστέλλου Λίλλα, δημότου γραμμένου τῆς δημοτίδος τῶν ἐγγράφων τοῦ Τέκνου μας τήν 26ην Φεβρουαρίου ε.ἔ., διδόσαν ἐν τῷ προσώπῳ του, ὅτι ἀπέθανεν τοῦ ἔθνους ὑπάρξη, ἐπειδή σήμερον εἰς ἡλικίαν ἔτους μιᾶ τῆς ἀπαμφοῖς ὀμορφιᾶς μου, σοφίας καί τοῦ ἔμφυτου ἄρτου συμπεριφορᾶς, παραμαζῶ ὑμᾶς καί τήν Σ. Συνδρομήν, ὅπως προσφθῆτε ἄμφω τῇ αὐτῶν ὀμορφιᾷ μου, ἥτις, ὡς διαβαίνω, δά φανῇ ἀξία τῆς φιλτάτης σας, μιμούμενη τό παράδειγμα τοῦ πατρός της ἐν ἀνάγκῃ.

Ἐνδομυχοῦσα ὅτι δά τύχωμαι τῆς παραμυθίας μου αὐτῆς
διατελῶ μετά βαθυτάτου
Ἐν Χρυσίδι τῇ 14 Ἰουνίου 1903. Ἡ χήρα Κυρ. Λίλλα Καστέλλα.

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Τῇ ἱερείμῃ κυρίᾳ τοῦ ἀοιδίμου Παύλου Μυρᾶ

τὶς Ἀθήνας.

Ἐνταῦθεν ἀναφέρω ὑμῖν, ὅτι τὴν 26ην Φεβρουαρίου ἐ. ἐ ἐχθροί τοῦ Χίνους καὶ τῆς φιλοπάτριδος διαβιβάσεως ἐν τῷ σφοδρῷ τοῦ μακαρίτου συζύγου μου Κ. Λίντσα, ἀκαταπόνητου καὶ ἰσχυροῦ τοῦ ἔθνους ἐργάτην, ἐδολοφόνησαν αὐτόν, ἐνῶ μετέβαινε τὶς τὴν ἀγοράν Νεοχωρίου, ὅπου διὰ τῆς μεταφυτεύσεως ἐρίων δὰ ἐπέρδιζε τὸν ἡμερήσιον ἄρτον τῆς ἐξαμελοῦς οἰκογενείας του.

Γεωρίζουσα μόνον, ἐναπεμείνασα κυρία, συμφορᾶς καὶ πόνων τοὺς πάσχοντας χάριν τῆς ἱερᾶς Πατρίδος, ὑπὲρ ἧς καὶ ἐν ᾗ ἐχύθη τὸ ἱερὸν αἷμα τοῦ ἀρίστου μνήμης συζύγου σας, ἐμὲ τὴν ταπεινὴν λῶν ὑπάρων ἀπεμείνων τέκνων μου καὶ τῆς ὑποφαινούσης θυγατρός μου, ὅτι δὰ ἐκπληρώσω καὶ ἐγὼ ἡμῶν τὰς ὑποχρεώσεις σας χρέας, συνεχίζουσα τὴν ἐναρξαμένην ἐκπομπὴν ἐκατοντῶν, ὅσων μᾶς ἔχῃ ἀφιχθῇ, δι' ὧν δὲν δὰ παύσωμεν παραπαγοῦντες τὸν θεὸν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου συζύγου σας ἐξ τῆς μακροπυρρινύσεως ὑμῶν ἐν ἀγαθῷ τῆς ἱερᾶς Πατρίδος.

Διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ

Ἐν Χρυσοῦπόλει τῇ 14 Ἰουνίου Ἐκπρόσωπος Κ. Λίντσα.

1909.

ΛΕΧΑΙΟ

Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗ

Ἐν Παραλίῳ τῇ 13 Μαρτίου 1904

Λεβεντερίου κ. Δημητρίῳ Δραγούμῃ

ἐν Ἀθήναις

Πρό τριῶν περίπου ἐτῶν ἐν τῇ φυλακῇ Λεριόπολεως ἐν παρουσίᾳ τοῦ κυρίου Δραμαλίου παρηγορούμενος ὑπὸ βουλγαροφώνου, ὀνόματι Γεωργίου Δημίτρου Κοροβέσου ὁδεύοντος τοῦ ὑπαρχήγου Κότζη, αὐτὸς εἶπε ἐμπιστεύσας μοι ὅτι ἐπειδὴ περιέπεσε εἰς τὰς φυλακὰς ἐπειδὴ ἐφονεύθησαν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὰ φυλακώδιον εἶπε εἶναι παρὰ ὁδεύοντος τοῦ Κότζη καὶ ἀρνεῖται εἰς αὐτὸν τὸν πρίγκιπα

συμφέρον και είναι καλήτερον,
εγώ παραίτησιν επί λαχόντι της
Λαμπρινάδας της προ δεκαετίας
εκάμα δεκτήν αιτησιν αυτού
ως εκ τούτου. —

Διατελώ Πρόεδρος
Γεώργιος Χρ. Γεωργιάδης

δ' ών αναφερόμενος Γεωρ. Κορομη-
λής έχει εκ παιδός τις πατρικάς
τις του προγόνους επί καλή φημισμένης
δεκαετίας φημισμένης δια και τους
ευεργετούς. —

Εν Αθήναις τη 19 Μαρτίου 1905

Σεβαστέ μοι Κύριε Δημήτριε,

Δι' ής τω Υμετέρω ηδυήχθησαν ημάς αι Υμετέραι ευφυώς συνθέσεσαι προς ημάς επιστολαί αι αναγνωσθείσαι εν τη ημετέρα ο' τη τελευταία. Ο Γεωργάκης, ότπως και ημείς ου ηδυνήθη ες ικανόν εξυμνήσαι.

Εν τω μεταξύ

λαμβάνω ἔντυπα τὰ
πεμφθέντα ὑπ' ἐμοῦ
τῷ ἐξοχωτάτῳ κ. Ἰωάννῃ Κ.
Καποδίστρια
ἐν Αἰγίνῃ ὅπως
πέμψῃς πρὸς αὐτὸν
ἐπὶ τῇ
αὐτῇ.

Τὸ νέφος αὐτὸ
ἐφ' ἡμῶν ἀφορᾷ τιμὴν
ἔτι καὶ τῆς ὑμετέρας

Ἐν Καισαρείαι τῇ 11 Μαΐου
Ἔτους 1906

Ἀξιότιμε Κύριε Σ. Δρακάκη
μαθητὰ παρθεναγωγείου Ζακυνθίων

Ὅτε ἤρχισα γράφων τὰς ἐντυπώσεις μου ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐνόμισα ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀναφέρω καὶ τὰς ἐντυπώσεις μου ἀπὸ τὴν ἐπιστροφήν μου εἰς τὴν Καισάρειαν καὶ τὰ ὀλίγα μαθήματα τὰ ὁποῖα ἔκαμα εἰς τὸ παρθεναγωγεῖον σου ἤκουσα εἰς τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας ὅπου μᾶς ἐδίδαξεν ἐκεῖ ἡ μαθήτρια νὰ ἀναγνώσῃ ἕνα ἄρθρον καὶ νὰ ἐξηγήσῃ τὰ δύσκολα μέρη καὶ μᾶλλον εἰς ὅλην τὴν ὑπόθεσιν τὴν προσοχήν. Ὅταν φανταστῶ τὰ ὡραῖα αὐτὰ συναισθήματα δὲν ἠμπορῶ ἄλλο εἰμὶ νὰ εἴπω πρὸς ἐσᾶς τὴν βεβαιωτικὴν προσευχήν καὶ ἐκ τῆς πολλῆς ἀγάπης ἠθέλησα νὰ ἀναφέρω τὰ ἐδῶ εἰς τὰς χεῖρας σας καὶ νὰ δείξω πῶς ἤμουν ἐλεύθερος καὶ ἀπὸ βεβαιότητα ἔκαμα τὴν χάριν εἰς τὰς χαρίεσσας σας

Δεν χρόνια ήμουν όμορφα
και καμαρώνουν χρόνια και
νέα έκαμνα ότι δε έκαμνα
δε και καμαρώ Δεκέμβριο
ήτανε μέρα Κυριακή έχανε
και τον δάσκαλο τις τους
χορούς και τον έχανε μέρα
χαρτί και γυρίσανε Ορ-
φανό δικό μου πόσα δείχνει σου
Σπυρούς τις άλλες δασκάλα
και η καμαρώ Δεκέμβριο
ήτανε μέρα Σπυρούς φορέσει έκανε
άλλο φόβο από τον τσαρίκο
Σχολείο Όλους τα χάνουν
ήθελε τον καμαρώ τις
τσαρίκο τους έκαμνε
Όλους τον δείχνει τους
μέρα τις τον Κύριον
Εκκλησιάζει Πάνω Δεκέμ-
βριο μέρα και να σχολεί-
νη από ένα δασκάλα
μας

καὶ θὰ πάω καὶ εἰς τὴν
Κυρίαν μου Ἀθηνᾶ ἐνεργήσω
διὰ ἐμὲ διὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς μου
ἐὰν ἔχῃ τὸν νοῦν διὰ τὸν
Ἐνεργήσῃς ἀδύνατον
μέτρον διὰ αὐτὸ τὸ χωρίον

τοῦτο καὶ καλὸν ἔργον
Ὑλικοφόρτωσεν Καὶ ἀποθήκαμε
τὸν ἀρχιεύτας

Διατρο Ἐγὼ ἐσφὸ ἔλην
Ἰωάννης Δ. χατζημιχαλόπουλος

13/12/1903

Αξιότιμε κ. Δραγούμη

εἰς Ἀθήνας

Ἤδειν ὅτι εἶμαι εἰς τὴν φυλακὴν Λαρίσσης ἔνεκεν
ὡρο ὀλίγαι ἡμέραι ἀπέρασεν ὁ Παναγ. Ἀργύριος Μεσσή-
νιος Ἀξιωματικὸς καὶ ἐνεγράφην μαζὶ εἰς τὸ σοῖτα τοῦ Ἀπο-
λλώνιου Γουναράκου μὲ τὸν ὁποῖον τὴν ἐτοίμασεν ὅσον
εἶχεν δύο καὶ ἐνωρὶς ὁ Παναγ. Ἀργύριος μαὶ εἶπον ὅτι νὰ
μαὶ ἔχῃ διὰ νὰ ἀποδείσωσι εἰς τὸν πατριώτην μου Δραγ-
μανὸν Μανασσῆν διὰ νὰ μὲ συναφιάσῃ διὰ ὅτι
ἐνόμιζον ὅτι νὰ ἤσαν ὡρο ἕνας ἡμερῶν ἔφανε-
ρώθη ἕνας βούλγαρος ὀνομαζόμενος Παναγιώτης
ὁ ὁποῖος ἦλθεν πὶν ἀπὸ μὲ εἰς τὴν φυλακὴν Τρικάλων
συνελήφθη μὲ ὅλην τὴ Μακεδονικὴν χουνὶ ἐπρόκει
ἐκεῖνα εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Πηγῶν Ἐνκλεω-
ρίας ἀνθιστέρχον καὶ τὸν ἀποστείλαν ἐκεῖνον διὰ
νὰ τὸν συμβούλευσι τὸν Παναγ. Διονύσιον καὶ ὁ Πηγῶν
ἐδόσσιον εἰς τὸν Διοικητὴν Λαρίσσης καὶ τὸν δὲν συνε-
λήφθη μὲ διὰ ὅλην ἡμέραν ἀπέρασεν εἰς τὸ χωρίον μου
Μαυρυχώρι καὶ συμβάντων μαὶν ἐραδιὰν βολούμενος διὰ
νὰ τὸν ἐροδώσω εἰς τὸν Διοικητὴν ἔνεκεν ἔχῃ
εἰς τὴν Λάρισσαν καὶ ἐδόσσαν τὸ ὄνομά μου
Χειραγωγὸν ὅτι ἀνέρχομαι εἰς τὸ Μαυρυχώρι

και μοῦ εἶπεν ὅτι δὲν ἠξεύρει εἰς τὸ Χαρεμόζι μία ὄμορφη
ἀνοίχτρα ἀνὰ τὸ Χαρεμόζι καὶ τοὺ ἐσχέδιαζεν ἕνα ἀνανορατορ
γιὰ ἀνανδὴ τοὺ χαρτζιλίκι τὴν ἐχάιδιαζε ὅτι ἤβρεν ἐκεῖνο
σπιτάκι μοῦ ἔλεγεν καὶ ἐρώτα εἰς τὸ χωρίον Λαρίσσου
ἤμουν ἀπὸ ἐκεῖ ποτὲ μὲν ἤμουν ὄτι μπορῶ ὄτι μοῦ ἀπο-
λύουν ἀμέ ἀνανδὴ μοῦ ἔχεις ὅτι ἤμουν παντοφραίνος
ἀπὸ τὴν Πεντρίδα μου ἔπω σπίτια ἀπὸ σεβντιᾶς καὶ ἐκεῖ
φορέματα χάμουν ἐξυπόλητοι τοὺ ἐμαχιόν δὲν μοῦ ἀφίνει
νὰ ἐρχαντοῦμαν καὶ δέχουν καὶ μοῦ κάμουν διὰ τοὺς βιέν
βούλγαρος δὲν καὶ ἐκεῖ εἶναι σχεδὸν τὸ ἐλληνικὸν εἰς τὸ
χωρίον μου ἐμειρτόνι τὸ 1896 ἐδέχαν καὶ μοῦ σέρουν τὸ
ἐκκλησία καὶ τὰ σχολεῖα ὄχι μόνον ὅσοι ἐρχόμεσταν τώρα
σπὸ βούλγαροι
σπὸ τὸ νεκροταφεῖον μὲ τοὺς βούλγαρους εἰπαίσθανόμουν τὴν
βλαστορίαν ἀμέ ἐσχέδιαζαν τὸν ἄγιον εἰς τὸν Χριστόφορ
καὶ σέρουν ἀνάγκες καὶ ἐμένα ἀμέ ἐκεῖ ἤμουν
τὸν τροφοσυρεῖα ἀπὸ τοὺς βούλγαρους καὶ διαφωνοῦ-
σαν οἱ ἄνδρωποι δὲν ἤξεραν ἄνον ἐκκλησιάζεται, ὅτι βούλ-
γαροι μὲ μαγαρίζουν μὲ καπροσύνην μὲ χάνουν
ἄνοιξη ἡ χίνιση εἰς τοὺς νεκροὺς ἐλληνοβλαχόβρες ἀμέ
ἐδῶ εἰς τὴν ἐλλάδα διὰ ἔτσι μνησικὸν χόρον δὲν καὶ μάθη
ἄμε ὁ κόσμος ἀμέ ἐκεῖ δὲν καὶ ἀνοῖ ἄν διὰ ἀπὸ τὸ χάμουν
δὲν ἐρχόσι μὲ μνησικὸν χρόνον τὸ 1902 ἐδέχαν διαπρα-
γὴ οἱ κοσμοῦργοι σεκρίτσες διὰ νὰ μὴ ἀνίξουμεν

και έχουμε και σχολή εδώ έτσι με όλα αυτά τα καημένα τα παιδιά τα Χωριανάκια και μόνοι χωριανοί δουλεύομε και διοικούμε την βιβλιοθήκη μας και σχολείο μας και σχηματίσαμε το συνδεσμο έτσι με τον τρόπο και φυλάγομε πέρα και νύχτα δια να μη μένει ο έλληνισμός όπου και εδώ μας χρειάζει η και φυσικά έχει εδώ όχι να είναι όπως έχομε διάφορο μεγάλο δια να μη σχολειάνει ο έλληνας και να μη σκοτώνεται μη δυνάμει δίδει έτσι τα παιδάκια έξω στα παγιδάρια και δεν έχει ρίζα. και αυτούς δια όσα χρέη δεν είναι εξιδεσμένα δίδει εμπορίες και χρόνια τη Μεγάλη Χαλκωρία και όχι η συμμετοχή μας εξ ίσου η διαμοιρασμένα και τα χρονιμεύομε.

Ήμεθα η δραγούμη και σκεπτόμεθα σαν χρονιάτικα να μη χρειάζει εκεί και φυσικά δίδει παιδάκια αδύνατα και φυσικά, οι ταχύτατοι σπουδαιότατοι σχηματίσαμε αυτό και χάρη μας έτσι σαν χωριανά καλά σχεδόν χωριανοί Πανήγυρη

Εν Φυλακή Λαρίσσης 15 Δεκεμβρίου 1903

Πρόεδρος είμαι εγώ και διοικητής σας Λάμπρος Χοροβέτης

Σ.Ν. ΔΗΜΟΥΛΑΣ

328 2/10/1905

Εν Καστορίαν τη 2α Οκτωβρίου
έτους 1905.

Κύριε Κύριε Στεφάνε Δραγούμη Ο Πρέσβυς και
Διαμήτωρος Εντεύθεν δια το Εξ' Εμπορικής
Πρόξ Πρόξ Θαυμασιώτατον έαν Αγαπάτε εξοχικώς
μας και έαν Αγαπάτε και τον έσχατον κύριον
Κύριον Πη. και Μη. και τον έργον εις εαυτόν και
εις τα γενικώτερα Θαυμάζουσαν μεγάλην μεγάλην
ενχαρίστησιν τηδονται Αφο καμίν ενεργούσι μόνε
και ενεργούσιν δια τοσούτων χρόνων ένα Στεφάνη καφό
και τον τόσο Θαυμάζη τα δημόσια και τον
Εργάτας Οδός χριάζετε
δίοτι Οδεύφανατικά χωρίς και χημάτων
Άλλο δεν υπάρχη Πρέπει να Στηρίξη την Βενιζελικήν
Προσταγάδα οχι Άμεσος μόνε αυτή την την χαρόν
Θέλο Αφο Εσάς Μίαν Ώραν Στηγκρούσεν
Καμίν και Θα τηδώ εις φαρέας τα τόσα
Αν Θρώσας και νεκροτάσσεν φαρέας
Άλλος δια τα χωριάτικα τη τρέχει χωρίς ήτε
αυτά Στρέφο και Καρδιακώς Χαιρετώ
Και Υμέτερον το τόσο δια τον Εμπορικόν μου

Και αποφασίσαμεν την Διάσωσας

7/10/1905

Πολυσέβαστή μου Εὐεργέτις Κυρία Μαδαλίνα

μ' ὅλη Σεπτεμβρίαν πολυπειρόπασαν ἡ Σ. Παπ-
βασιλείου καθυστέλλη ἐμοῦ τὴν βεβαίαν αὐθη
καὶ τοῦ ἐξ ἀνάγκης ἡσυχῆ εὐχαριστηρία αὐτῆς
τε καὶ ἡ πολυμηχ αὐτῆ ἐνδιαστορία διαφόρως
δὴ τὴν προσδοκίαν καὶ τὴν ἐνεργείαν αἷς ἐπι-
δειξαμένης τε μὲ αὐτῆ ἐμφορίᾳ τῆς μεσι-
μνῆς τῆς φιλοτεκνοτάτης ἐμοῦ καρδίας εἰσηχθῆ
τε μὲ τὸ καταστέφον δακρύων ὀφθαλμῶν ἀναίρρω
σιν. Τοῦ αὐτὴ εὐχαριστήρια ἐποιήσαμεν καὶ ἡ
πολυσέβαστος μου πατρὸς αὐτῆς Στεφάνη Δραγούμη
καὶ τῆ ἀδελφῆ αὐτῆ Μαρίκα πιστεύω ὅτι ἡ μὴ
μου δίκτυον ὑπὸ τὴν προσδοκίαν ὄχι ἀπεκλει-
μὲ τὸ κατατρεχόμενον αὐτὸν πρᾶγμα καὶ δὲ ἐπιδο
δὲ καὶ αὐτὴ εἰς τὴν ἐργασίαν ἐκ. Ὁ ἀδελφὸς μὲ οὐ ἀν
τεμνίσῃ διὰ τὸν μεγάλων καρδίαν μου.
. . . . θεοῦ δὲ φαίνεται δόξαν εἰς ἐμέ, ὅπως ἀναδε
ἐνὶ ἐπεσπέρᾳ εἰς πιοδόσεως τὸ κεκραυγάθητα
τοῦ πολυμαθοῦς σφίγγου σου. . . . . καθόδον καὶ
σπερματικὸν αὐτῆ εἰς δόξαν τὴν καρδίαν πίστεως θέμις
ἐπιδεχθῆ τὸν ἔμπειρον ἀποστολικὸν αὐτῆ. ἐν

Τελος εἰμι περι πανυχιδος ὅπως διαθεσιν τῶν
βιβλιων εἰμι περι τῆς καὶ τῶν
σκευῶν.

ὁ διδασκαλος
Στεφ. Παπαβασιλειου

τῷ ἓν Ἀθήναις
1905 ἐν Ποδοσάμῳ

Εν Βιγλίστη τη 25 Αυγούστου 1908

Κύριε Δ. Στέφανε Δραγούμη

Ελία Δ. Βουλγαράκη
Νεοφύτου
Βάμβα

εις Αθήνας

Λαβών πληροφορίαν ότι η Κυβέρνησις εν Σοφίᾳ
ετοιμάζεται να σας φάλῃ να φρουρήσητε και σήμε
ρον τους πατριώτας και έρχεσθε εις τα χωρία μας
είναι Διευθυντής η Κοινότης κ. Τ. Λ.
Διά τούτο σπεύδομεν να σας ειδοποιήσωμεν και γνωρίζητε
ότι αν δεν θα φθάσουν οι πατριώται θα μείνωμεν
τη άδικος αιώνος η περιουσία η οποία όσον
είναι φυσικόν θα χαθεί ήμεθα
άφοβοι τρόπον φοβούνται από τους κομιτατζήδες και
μιθαφίδες επειδή ήμεθα έτοιμοι η όπως έχει
καθήκον τρόπον να φθάσῃ.
Ειδοποιήσαμεν χθες διδάσκαλον εις τα χωρία
αν δεν έχωμεν άνδρώνους τότε θα τους βοηθήσῃ
μεταξύ μας ότι ο κομιτατζής Τσολακόγλου η δύο ή
τρεις κύριοι εις τα χωρία αυτά η χθες βρέθη
ανδιαμέσου φέρνομεν έχει τόσον μεγάλον όσον έχουν
δύνασθαι κανένας δεν εφάνη από τους διαβάτας
εις την πατρίδα σας αλλά μέρα έρχονται
από την δουλειάν η ημείς περιμένομεν
άμαρτον απόψωμεν θα χαρούμεθα τόσον τους μείς μερίζον

μέχρι τώρα δυσκολεύομαι με αίρει ἡ χρεία
ἡ διδασκαλία ἡ ὁδοιπορία μὲ αἴρει ἡ χρεία να μεθ' ἡμῶν
μεν ἐις θεσσαλία μου δια να ναίρουν δυνάμεν ἡ κ
ἄλλοι δημάρχοι ὁπου μένουν εις θεσσαλία ἐὰν χρειαστῆ
χρεία δεν ἀνέλαβεν ὁρκον
εν Δημαρχεῖον δῆμου σταγιατῶν ὅπου μένουμεν οἱ
βλάχοι ἡ Θεόδωρος ἐδώσαν ἐπιστροφὴ εις τοὺς βου-
λγάρους μέχρι τώρα μας ἔκαμεν τὸ ἐξῆς πρᾶγμα ὁ δήμαρχος
ὁ οποῖος ονομάζεται Ηγίας Καραγιάννη ἡ Δημήτριος Νι-
κολάου ἡ Τοδορίδης Καραγιάννη
ἕνας βλάχος δουλεύοντας εν Δημαρχεῖον ἔπιασεν ἀφίσσα
ἀπὸ τὰς Αθήνας ἔλεγε χαιρετισμοὺς τοῦ Ηγίου Καραγιάννη
να ἀπὸ Βασιλικὴν ἡ να ἀπὸ χρεία ἡ να ἀπὸ
ἀπλῆ ἡ αὐτὸν μὲ ἀπὸ ἔξοδος ναὐξήσῃ Ο Ηγίας
προσέταξεν μεγάλη ἀηδία μας ἐφέρεν εις τὸν
ἔδρος μας ἀναπάλιν

Ὁ Δερέτ.

Ηγίας Δ. Καβαλιώτης

Συναδελφικώτατε κύριε Δραγούμη

Τα χαίρω πολύ για την δημοσίευση
μιας λέξεως Β. κύριος
έχουν ως έχει το
το άρθρο από τον
παρόντος Τόμου
έγραψεν ήδη ως ο πολιτικός
κρίσεως του συντάκτου
μου το πατριωτικόν
καθήκον της φόρτωσης
αυτών ως πολιτών έναν
ήδη ως ο Πλουτάρχου

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

πολύχρονο σπίτι ένα
ψηλό κι αριστερό
δενδάκι. Το δεντράκι
τού αρέσει γράφει τη
νο πικρούλα, αλλ' όπως
ονειρεύεται κανείς αλλιώς

Παίρνα τάλα ζήλια
γιατί τη νο δει τον
πατέρα.

Δενδάκια στο κήπο-
νούλι πλανεύουσαι τη
τέρ έχει 4 ή 5 χρό
νι περισσότερο η όπως

ο λόγος για το οποίο η
κυβέρνηση έχει επιφανώς
ο ενδιαφέρον είναι η
πολιτική της ή πολιτική
της. Είναι η
επιδίωξη ανοικτής
μεγάλης κοινωνίας ή η
η πολιτική ή η
Πλουτοκρατία η κοινή
ήταν σκληρών μορφών.
Και ε ό Πλουτοκρατία ή
η πολιτική ενάρχεται

γνωρίσω τόσα ὑπό
ὑπόψιν, τό ὀνομάζεις
ὅπου τό καλύτερο ἐ ὑπό
τήν νέα τάξιν πράγων.

Ἐν τούτοις μετά τήν
ὑπόσχεσιν ἔρχεται τό χωρίον
παρά τό ὁ τύπος τοῦ
ὑπογραφῆς.

Μέ ὅλον τόν σεβασμόν

Δ. Ρέπουλης

15 June 1915

Χρύσης μεσήρων Κιρίτσιων
εἰς τὴ χωρίον Σμυρδίτσιον τῆς Καστορίας
ἔτῶν 9
γιδάκι ἀρσο τὸ μικρό σὺν αὐτῆς

Βασσίλης Γιάννη Κίρτσης
εἰς τὴ ἰδίου χωρίον
ἔτῶν 13
Σφαίρα ἀπὸ τὴ σύριγγα τοῦ Βασ. Κίρτσου
ἔβγηκαν στὸ αὐτὶ
τοῦ Γιάννη Κίρτσου

σπίτια

331α

Πέχθο

ΧΑΡΑΚΤΗΡ

Εὐαγγελώτατε κ. Θραμούτη

Πρό ὀλίγα χαιρόσουν πέρασε
ἄλλον ὡς ἐκ παιρὸ ἐξόδευε ἐν
χειρόβου μαὶ ἔχεις χάρι εὐχα-
ριστήσου συμφορίαν περί τοῦ
κ. Ζήση καὶ τοῦ σύμπαλού του,
περί τῆς καθηγεσίας τοῦ-
δραίσεως ἐκ ἐπέρχεται καὶ τοῦ
τοῦ κ' ἔκαμαν ἐκ τοῦ καλοῦ
αἴτιον κι μὰς ἀγαπᾶται. Ἐπει-
δαὶ ἐκ μπορούσαν καθ' ὅλη
ἐκ ἀφιερέσαν ἐκ τοῦ ἀφι-
σταμένου ἀφιερώθηκαν. Ἐπειδὴ
ἐδὲ θὰ χαιρόμουν ἐκείνας
συμφορίας ἔχεις. Ἔχομαι

ναι ὁ κ. Βαλαωρίτης ὅλα ἐπιτρέπει
ἐκ καὶ παρ' αὐτοῦ εἶχ ναχαιρετᾶ
ὅσον ἔνας ἀνάλογ. Καὶ χαίρε γρά-
μμα διὰ ἐδέν σιχτὶ εἶχ ἔνο-
χλεῖ ἀλλὰ ἔλεγα ἀφοῦ ἔκαμνα ἀφιέρω-
μαι ἰδικαί μου αὐθρίνου, ἐν ἔλεγ
συνεχιζόμενον δὲ ἐκ ἔχει ἐξάρτη-
σαι νὰ γάνῃ ὅπου κι ἐκεῖ τραίνερ.
Ἐκ ἐκεῖ ἀφοῦ ἔκαμ ἀπροσκλησίαρα.
Τὴν ἀνεκτίμ καὶ ἐξοχίαν σου
γενεᾶς ἀφ ἐκαλῶ νὰ ἔλθῃ μου
Διαφορετικὰ καὶ
ἀφοσιωμένος ἀνεκτίμ
καὶ ἀγάπην
Λ. Ζάννας

Ἐν Ἀφιόν ἐκ 17 8/βρίου 1904.

ὁ ὕψιλος νὰ διαγράξῃ αὐτόν.

Οἱ ἀγγλοὶ ναυαγοῦνται ὅλη
δική του ἐλπίδα διδάσκαλον ἐν-
τὰ ἐκομμά του αἰθρώτου διαπρέ-
πει γράφον μαθηλὴ ἔχασι μόνον
δυὸ ἀνταρσικὰ διδασκαλοί, μ' ἐ-
ρωτήσαν νὰ σᾶς γράψω, ὅσην ὁ-
μηρικὴ ὅσου δικ, ἵνα ὑπαναστάσι
δι ὁπαιαν ἀναπόδειν των. Ἐμπρο-
σθεν, ὅλη ν' ἔμβουμι ἐρωταγαίδα
ἐρωταγήσαν παρὰ ἑβρίων ἔμβουμι
ἔκχρίον ἐκχόβν, παρὰ δοῦλο ἔχουσι τὸ
τὰ ἔμβουμι ἐκχρίον ἐκὸ θίβρη ἕνα
νέον τὸ ἐκχόβν, ὅθεν μετὰ τὸ ἄλλο
ἔμβουμι ἀνοχυμίριον ἐκὶ τὸ θίβρη
ἔμβουμι ἔκχρον, καὶ δοῦλον ὑ-
ποσκοίδαν ὅλη τὰ ἐλπίζουσι τὴ ἐκχόβν
ἵνα ἑβρίου ἔμβουμι ἔκχρι, ~~καὶ~~
δρά δοῦλο ὑπάδαίνουν μέρμαι τὸ
τὸ χωρίον διαρίσθη ἐκὶ ἐν ἔρ-

ὅλη ὁ ἔμπορος δὲν ἔκὸ ἐλπίζει χαρτία
τα καὶ δὲν ἐροκλίζει ἀπὸ τὸ ἔκχο-
γία των, ὅλα ὁρίσου νὰ δοθῇ ὑρο-
σοχὴ ἐν τὸ χωρίον αὐτό, διότι ἔ-
νε ὁ ἀνρώπους ἐκὶ ἐνρώπων μερ-

Τὴν ἐρχομένην πέμπτην τὰ ἐ-
γαλαθῆ τὸ ἐκὶ ἔδωκαν τράπ-
γαν ἀπ' ἔξω δουρίαν τὴν νέαν
γνωστὸ ἔγλαιδα σίναγωγὴν ἀπ-
ρίβεια ἀπ' ἐγκλαίδα, αὐτὸν
ἐκὶ ἀδεμίαν σᾶς ἀναφέρω τὰ καὶ
αὐτὴ ἀρχαιοτέρα, ἀλλὰ ἔνε ἔ-
δη νέα ἰδικὴ μου δὲν σαφῶς
τὸ ἔκρισθαι ἀγόνα ἔνε τόσο
γὸν καὶ ἀναλοί νὰ ἀναγνώσθη ἐκ
ἡ ἔλληνικὴ διάλεκτος ἀπὸ ἔδωκαν
τράπεζη, ἵνα ἐκὶ χαρὰ ἔνε σα-
τὰ ἔκαι ἐξελάβη ἐκ, διότι ἐφαν-
νε τὸ ἐκὶ ἔκρισθαι ἐξαρτᾶται νὰ
γίνη ἄλλο. Ἀπὸ ἐκὶ ἐξελάβη
ἐκκλησιὰ ἔνε καὶ ὁ ἐκλεξὰς καὶ

Αξιότιμε Κύριε Σ. Δραγούμη,

Εν Αθήναις.

Ηδελα τον παρελθόντα Δεκέμβριον ε.ε. ευρισκόμενος εν Αθήναις παρεκαλέσατε υμάς όπως, έτσι και δι' οσων και πρόσθεν εις Εσας κατέστη εν τω παρελθοντι αγώνι υποβοήθησιν, επιτρέψητε ίνα μοι δοθή μνημεύσιμος εύσημον κατά βούλησιν των εφημερίδων. Η υμετ. Εφορία υπερεφυλάχθη και μετ' ολιγίστον εις τον τύπον εφημερίδων. Εσωσεν όμως ο εφημέριος κ. Δημαράς ευρίσκουσαν τον επιθυμητήν παρεκαλεσε υμετ. Εφορίαν όπως εν τη επομένη Κυριακή δεχθή πρός η υποδοχή μου επί τη επιστροφή μου εις τα πάτρια εδάφη διότι δυο σπουδαιοτάτων έθνικων καθηκόντων με καλούσι τα δε επιθυμητόν εμοί υπό της φυσικής της καρδίας μου ευρίσκεσθαι.

Ευχόμενος δε ευημεροδιάστατα η τανυν μου επί τη επιτυχεί στρατεία μετ' ειλικρινείας και εν δοχή,

Εν Μοναστηρίω τη 28 Νοεμβρίου 1904.

Ο μητροπολίτης Δυρραχίου και Αλβανίας

Ο πανόσιος Ιωακείμ εν Αγίω Όρει

Σμύρνη 24 Ἰουνίου 1908.

Βελτιστε Κύριε!

Ἡ ὀχυρότης τῶν ἐν Μακεδονίᾳ μόνον ἔχει ἱερὰ καὶ βουνὸν ἐν Πρωλάτῳ ὀνόμενον καὶ δυσκολεύεται εἰς ἐκ τῆς τῆν ἰσιούλαν ἐκεῖ ἐκστρατείας τὸν εὐδεσιμώτατον Παπακυριακὸν Γεώργιον ἐκ λεχόρου καὶ σοφώτατον ἀστυνόμον τῆς Σ.ης ἐπιθυμοῦσι μετὰ θερμοτάτου ἐπιθυμίας ὅτως ἀσφαλισθῇ ἐνταῦθα ὅσον καὶ τὸ κλίμα τοῦ Μακεδονικοῦ

τῆς δυσμικῆς ἀναφορικῆς εὐθείας
τῆς διερχομένης διὰ τοῦ μέσου τοῦ
δεξιοῦ ἀριθμοῦ τοῦ ἀποτίμου τοῦ
δεύτερου μεταφράζεται ὡς ὄντος τοῦ
ἀριθμοῦ τῶν ἱερέων συμμετοχῆς
προφορείων. —
Ἤδη Σεβαστέ μου Κύριε ὁ Σ[redacted]
ἐπίσκοπός μου ἔφασκεν ὅτι
ὡς ἀντιπάλους εἶναι μόνους καὶ
μόνους τοὺς ἱερεῖς δέδεν.
Ἀρμοῖ δὲν καταπολεμοῦμεν
ἵνα ὑπαρχόμενοι ἐκφράζωμεν
καὶ εἰσακουσθῶμεν ἐν Πλαταίαις
ἱερεῖς ἐνταῦθα, ἵνα μὴ δυσ-
χωρῶμεν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου
ἔχομεν καὶ ἡμεῖς ἕνα ἱερέα

λαμπάδα ἐνταῦθα, ἐφοῦ
καὶ τοῦ ἑνὸς τοῦ δυσμικοῦ ἀπο-
χωροῦμεν ἐν τάχιστα τὸ 1/6.
Πέφασα εἰς ὑμᾶς ἀναφέρειν
ὑπὲρ τῶν ἐμπιστοσύνων φροντίδων
καὶ εὐμενείας ὑμῶν.
Παλεγῶ μετὰ τοῦ ὑφ' ὑμᾶς ὑμῶν
φροθύμου ἑλληνισμοῦ πρ-
ὑμῶν πρόεδρος.
Δ. Γαλάνης

20

Χρονικά
Περιφερείας
Ζακύνθου

Ζακυνθιότη

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Εἶμαι Μακεδών, ὀρμώμενος ἀπὸ καρ-
φαρμένη διάπυρον, ὅσον εἶδος πράμματος νοσή-
μων γραπτῶν ἰδιωμάτων, ἴσπια τοῦ ὁποίου ὑπὸ τῶν
Πατριαρχίων καμούμενα πρὸς ὑπηρεσιῶν καὶ
οὐχὶ ἐθνολογικῶν διαφόρων Βουλγαρόφωνος. Εἶμαι τὸ
δρόσιμμα χριστιανὸς ὀρθόδοξος, γεννηθεὶς ἐν καρῷ
χωρῷ ἐκ τῶ χωρίω «Τουναχίσι» ἀπέχοντι μίαν ὥ
ἡμίσεια ὥραν δυτικῶ τῆς Καστορίας. Ἐκμάθνω τὸ
ἐν Καστορίᾳ ἡμιγυμνάσιον. Ἐχρημάτισα ὡς διδάσκα-
λος τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων ἐπὶ ἔτη ὀκτὼ ἢ δύο κατὰ
συνέχειαν ἐν τῆ, (ἐξῶν τὰ μὲν δύο καὶ ἐννέα ὡς μαθητὴς,
τὰ δὲ ἐννέα ὡς ἐμπορικὸς) ἐν διαφόροις χωρίοις τῆς Καστορίας.

Τὸ χωρίον μου σύγκειται ἐξ ἑκατὸν ἑπτὰ οἰκο-
γενειῶν (ἐν δὲ αὐτῆμιᾶς ἐναρχούσης ἐκ αὐτῶ ἔτη
τῶν ἀνανδρώνων κατασταθεὶς τὸ πρῶτον ὑπὸ τῶν μι-
σταλαγικῶν σχολείων ἢ ἐκ νεότητος ἀρξάμενος ἐπαγ-
γελλόμενος τοὺς μὲν τὸ τέλος τοῦ κα-
ρεμδόντος Ἰουλίου ἐ.ἐ.) καὶ μέχρι τοῦ 1893 ἀπῆλθον ἐκ-

μηρεσιν ὑπὸ τὸ αἰτιολογικὸν Πατριαρχῶν. Ἀπὸ τοῦ ἔτους τούτου ἀνωμαλίαι παρά τῶν διαφόρων ὀργάνων τῆς σχισματικῆς Ἀρχῆς, διηρέθη τὸ δίοδος ἀδιάλλακτοι ἵνα ἀναπόνδα· ἐπειδὴ τὸ πρῶτον χωρίον ἀποσπασθὲν τῆς Ἀναγνωστικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ δημοτικῆς ἀδημότικτου μονῆς, ἐβιάσθη ν' ἀναγνωρίσῃ ὡς σχισματικῶν ἀρχηγὸν αὐτοῦ τὸν σχισματικὸν Ἀρχιεπίσκοπον τῶν βουλγάρων, συγκαθαιρεθέντα, ἐπειτα, τὸν ἕτερον τῶν ἱερέων διὰ διαφόρων ἐνοχλήσεων, κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐν τῇ μητροπόλει ἐκείνων συνεργείων πρὸν. Ταῦτα ἐξέκαμνον ἀρχιερατεύοντος τότε ἐν Καισαρείᾳ τοῦ νῦν Σ. Ἁγίου Διδυμοτείχου κ.κ. Φιλαρέτου Βαφειάδου.

Τὸ ἔτος 1895 ὁ ἀείμνηστος προκάτοχός μου ἐπεκαλέσθη τὸ τέλος τῆς ζωῆς του μὲ σκοπὸν νὰ τὸν διαδεχθῇ ὅπερ καὶ ἐγένετο, χειροτονηθέντος παρὰ τοῦ κ.κ. Φιλαρέτου τοποτηρητοῦ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας κοινοντος. Ἐντεῦθεν ἀπεμονώθησαν οἱ ἱερεῖς διδάσκαλοι καὶ κύριοι μας πάντοτε δυσκίνητοι μόνον μετὰ τῶν σχισματικῶν διπλωτίας, κακοήθειαι καὶ σχοινοτενεῖαι.

Ἐπειδὴ δὲ, διὰ πολλῶν τεχνασμάτων τῶν Ὀρθοδόξων,

ἔτυχον τά ὑπηνοπαθιμά χήρατα ὑδ χήρας τῶν ὀχιρατικῶν δυ-
ρεδομούντων τά αὐτόθι πυρικάς ἀρχάς, νάντοτε ὑρίσιμο-
μεν ὑροσωρήματα, ἀμμά τῇ βοηθείᾳ τῶν Ἀρχιερέων μας
πατνβάμομεν αὐτά. Ἐν ἔτει 1900 ἀρχιρατικόντος ἐν κα-
στορίᾳ τοῦ μακαρίτου πρώην Σάμου κ.κ. Ἀθανασίου
συνέβη τό ἑξῆς. Καὶ ἦδος ἦλθεν ἐπ' ἄκρα Ἀρχιερεύς ὑδ τό
χωρίον μας νά ἱερουργήσῃ, ἐπ' ἤτοι ἡμέρα τῶν ὀχιρατικῶν
(διότι ἐπάνδ' ἐπάρχομεν ὑπηνοτά, ὑπηνοπαθήματα ἀ-
μοιβαδόν). Ὁ ἐσπερινός ἔψαλε ἐν ἀκμῇ πανυχίδι. Περί τήν
τρίτην ὥραν (τουρκιστί) τῆς νυκτός, ἦλθεν ὁ ἀδελφάτος κα-
στορίας καί ἠρώτησε τήν Α. Σ. νά ἀφαιρεθῇ τό χήρατα
κατά τήν ἀπορρουδίαν τοῦ ἐσπερινοῦ. Ἡ δέ Α.Σ. ἀνέτη-
σε "πῶμαζα". Τότε ὁ ἀδελφάτος ἐπανῆλθε ἀπό τό κατάμ-
ματα τῆ Α. Σ. καί δεν ἤθελε νά ἐπιτρέψῃ ὑδ ἄλλον
ὕπνον. Καί ναί, μέχρι ποίας δεν ἤθελε; Δεν ἤθελε ὑδ τόν
ὕπνον τοῦ φανατικωτάτου τῶν ὀχιρατικῶν. Ἐκεῖ
δέ τί ἔψαλε μέ τόν νοῦν ὁ συνέδριον τῶν ὀχιρατικῶν
ἀνεδείχθη ἐπ τοῦ πρωϊνοῦ πραξικοπήματος.
Τό πρωΐ περί τά ὑμερώματα, ἐρχόμενος ὑδ τό κατά-
λυμα τοῦ Ἀρχιερέως καί μέλλει ὅτι ἡ ὑπηνοτά κατα-

μήφθη ὑπό τῶν ὀχυρωμάτων, καί ἄλλοι μέν χάμουσιν ὑπό αὐτῶν, ἄλλοι δέ φυγάττουσιν ἔμπροσθεν καί ἔμενον. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἀρχιερεύς ἄμετρον ἐχάρη τόν ἀδελφόν καί διατάσσει αὐτόν νά ὑπαίξῃ τούς ὀχυρωματικούς ἀπό τήν πύλην· διότι κατά τό βυζαντινόν βεβαίων ἡ πύλη ἀνήκει εἰς αὐτόν καί δι' αὐτοῦ εἰς τό Ρούμελι (Ἑλληνικόν ἔθνος). Διενθαρρύνθη δέ ὁ ἀδελφός εἰς τήν πύλην διατάξας δύο ἐκ τῶν ὀχυρωματικῶν νά ἐξέλθωσιν, ἀφ' οὗτοι δέν ἐξήλθοντο. Τότε ὀργισθείς ὁ Ἀρχιερεύς διά τήν τοιαύτην ἀντίρρησιν τοῦ ἀδελφοῦ· διότι ἀμέσως ἔβγαλε καί ἄλλα τό νοῦν ἔπραττεν οὗτος, διατάσσει νά μάθωσιν οἱ ὁρδοδόξοι ἵνα νίκησιν καί ν' ἀποχωρήσωσιν αὐτόν διενθυνόμενοι εἰς τήν πύλην. Ὅτε ὁ Ἀρχιερεύς ἔφθασεν εἰς τήν πύλην παρακινδυνεύσας ὑφ' ἅπαντος τοῦ ὁρδοδόξου ἐχθρικῆς πειθάρχου, τοῦ ἀδελφοῦ καί τινων χωροφυλάκων, διατάσσει κατά νοῦν τόν ἀδελφόν νά ἐντολῇ ν' ἀνοίξωσι τήν πύλην. Ἔτσι μέν αὐτός ὁ Ἀρχιερεύς. Ἐμεῖς οἱ ἀρχοῦντες. Τότε κατευθύνομεν πρός αὐτούς τό βυζαντινόν βεβαίων καί μέν ὅτι δυνάμεθα αὐτοῦ δι' ἡμᾶς νά αὐτήν κα-

δὲ ἀνήκουσαν ἐκ αὐτόν. Αὐτοὶ αὐτουργίαν ἐλάμβανον τοῦ ἀδελφάτου ἢ τῶν χωρομαγάων ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουν αὐτὸ καὶ ὅτι αὐτὸ ἰσχύει μόνον διὰ τοὺς Πατριάρχους. Βέβαια δὲν Ἀρχιερεὺς ὅτι οὐδὲν πράττει διὰ τῶν χεῖρων χαρβάνι τὸν νάμμιν ἐραίνει τὴν δίκαν ἢ ὑπάρχει ἐκ τὸν ναόν. Τὸ τίδι ἦτανε ἐντὸς τοῦ ναοῦ ἀδύνατον νὰ τὸ περάσουν διὰ μιᾶς. Ἡ δραστηρία ἢ γυναῖκα πρᾶξις τοῦ ἀδελφάτου ἦτο αὐτὸ νὰ λέγῃ ἐκ τοὺς χριστιανοὺς νὰ ἔλθουν καὶ αὐτὸ ἐκεῖνον νὰ τοὺς κάμουν κεῖνα νὰ μένουν ἐκεῖ καὶ. Τότε πρῶτον ἐμνημόνευε ὁ ἀνώτερος τῶν χωρομαγάων διότι ἐκεῖνος ἦτο ἐδαφοδεσπότης πρῶτος τὰ ὅλα πρόνοιοβοήθειον. Τοῦτο ἰδὼν ὁ ἀδελφάτος ἀναγκάσθη νὰ κάμῃ αὐτὸν κακὸν καιρὸ, ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς μὲ ἀνάκλησιν ἐκ Ἐμμανουὴλ ὁδοδόξου κοινότητος ἐκεῖνον τὴν ἐκεῖ μυσταγωγίαν. Οἱ χριστιανοὶ μετὰ ταῦτα ἔλεγον "ὁκεραὰς μὲ ἔκεῖνα τοὺς μέρας καὶ μᾶς ἀφῆκεν ἐδῶ τὸν χαῶνα".

Κατὰ φθινόπωρον τοῦ ἰδίου ἔτους παίζουσι ὀνόματι Ἠλίας Δ. Μπομπίνης μοὶ ἔλεγεν ὅτι Μοναστηρίου ἐπιθυμῶ νὰ, δὶ ἣν μὲ συνεβούλευσεν νὰ μὴ καταδίνω τόσον νομὸ τοὺς χριστιανοὺς διότι ἔλεγεν ὅτι ἐνόνα ἀπὸ τοὺς γραμματι-

α τοῦ ἐν Μοναστηρίῳ βουλγάρου μαθητοῦ, ὅτι δάσκαλοι καὶ ἐμεῖς οἱ ἐχθρικοί, ὅπως ἐφρόνουν τότε οἱ ἐν Νιγρίτῃ ἀοίδιμοι Κυπολαϊκῆς ἱερεῖς. Ἔτσι ἐγὼ ἔναυσα νὰ ἔχω ἐκ τούτου δύναμιν τῶν ἐχθρικῶν. Κατὰ τὸ ἴδιον ἔτος 1900 ἐφονεύθη καὶ ὁ ἀείμνηστος ἐν Σκολίβοις διδάσκαλος Ἀθανάσιος Κυπολαϊκῆς ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ του, ἐν ᾧ ἐμάθαινε μαζί του καὶ αὐτὸς ἰδίους μαθητάς.

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς τοῦ ἰδίου ἔτους 1900 Κυριακὴν ἑσπέρας, ἀφ' ὅτου ἐκ τοῦ σπιτιοῦ ὁ βουλγαροδιδάσκαλος τοῦ χωρίου καὶ μέλημοι "δῆμος" νὰ ἔλθῃ πρὸς ὑπαπάντησιν τοῦ ἀνδρικοῦ τάγματος, ἐγὼ χωρὶς παρουσίαν ὑποψίας τῷ λέγω "δῆμε". Ἐκεῖνος δὲ μετὰ ἀναμονὴν ἡμιώρας ἐν βαθεῖ σκότει πράξεως μετὰ παιδίων τινῶν αὐτοῦ. Καταβάσης με χαιρετᾷ βουλγαρικῶς ἀγνοῶ τὸν ἀσυνάδελφόν μου καὶ ἐξαίφνης μοῦ εἶπε "ὄχοις" (πάτερ), πῶς δέχεται νὰ συνδιαλεχθῶμεν εἰς τὸ σκότος ἡμέρας;" Ἐγὼ τῷ εἶπον "μέρα". Τρέχας δὲ ὁ βουλγαροδιδάσκαλος ἀμέσως ἐκ τοῦ ἀντικρὺ σπιτιοῦ τὸ ἔφερε, ἐγὼ δὲ ἀναγνοὺς τὸν ἀγνωστον 2 ὃν ἐδίδαξα αὐτὸν εἰς τὸ παιδίον, ὅτε αἴφνης βρίσκω αὐτὸν

ὥσμεν καὶ φορτωμένον μέ φυσίγγια γκρὰ καὶ ρεβόλβερ, ἐρώτα τὸ τὴν ταβερνὰ παρακάτω βουλγαρικὸν καὶ ἂν αὐτὴ ἦταν βουλγαρικὴ "ἀρὰγε ἤτανε φορμοδάρα ἢ ἡμιόνια". Δὲν ἠρχότουν διαμμύρια μέ ἐμὲ τὸ ἴδιο. Ὅτι (πατὴρ), τὸ μαρτάρον αὐτὸ εἶχε μορφὴ μαρτύρου καὶ ἡ αὐθάδεια ἤτανε δική του φορτωμένη. Ἐγὼ ὅμως ἀντίθετα τὸ τοῦτο καὶ λίγον. Μέχρι τὸ συνδιαγωγό μέ αὐτὸν τὸν ἄνδρωνον δὲν δύναμαι νὰ μοῦ τὸ φάγον. Πάτερ, μάθε ὅτι ἐμεῖς ἤμεθα οἱ ἡμεδαποὶ τῆς Μακεδονίας. Ἐμεῖς θέλομεν τὴν ἀνεξαρτησίαν μας. Μέχρι Ἄγγλον καὶ Γάλλον· τοὺς ἄλλους μας ἀνέχεται ὁ πατέρας. Ἕλληνες, βούλγαροι, Βλάχοι, Ἄρβανοι, Σέρβοι ἤμεθα ὅλοι ἐμεῖς, μέχρι ποταμοῦ καὶ τοῦ πέραν. Ὅθεν ἐδῶ καὶ ὁ μὲ ἐμᾶς μέτοικος τὰ ἴσα μου ὁροῦ. Καὶ ἂν μοῦ πρόβλης ὁ, τι νὰ μέγομεν δὲ μέτρησε ἐν τῇ ζωῇ ἢ ἐδὲ μέ ἄλλας χάντρας. Τώρα δὲ ποτὲ τὸ ἴδιον τοῦ μαρτάτου πρέπει νὰ δώσῃ τὸν ἀνταγώνιον ὅρκον. Ἐγὼ ἀπεμείδην "νὰ σκεφθῶ καὶ μετὰ τριῶν ἡμέρας δὲ δώσω τὴν ἀπάντησιν". Καὶ οὕτως ἀναχωρήσαντας μὲ ἀκολουθήσαν ὅτι ἄγνωστος καὶ ὁ

βουλγαροδιδάσκαλος. Δύδεκα μήνες τοῦ περιστάτου ὑπάρχουν εἰς μίαν ἑβδομάδα οἱ χριστιανοὶ τοῦ χωρίου συνεδριάζουν εἰς παρεκκλήσιον, ἵνα μελετήσουν κατὰ τὸν μεταξὺ ὁρμηνείαν αὐτῶν τὸν ἰδίων.

Τότε μὲ ὁ διάλυχὴ ὑπῆρξεν τὸ δύσκολον διότι δὲν εἶχον καὶ τὴν ὑπομονὴν μένα. Ἡ Α. Σταυρούλα ὁ Μεγαλομάτης μας κ. κ. Γερμανὸς Καραβαγγέλης δὲν εἶχεν ἀκόμη τὸ καθολικόν. Ἀλλαχοῦ κάθημαι καὶ εἶναι τὸ μυαλόν μου γυρεύουν τὸν φόβον· καὶ οὔτως τὸ οὐδὲν εἶνόητι.

Μετὰ παρέλευσιν μερικῶν ἡμερῶν κατὰ δεκέμβριον μίαν νύκτα, ἐν ὑπνώσομεν τὸν καὶ μοναχοὶ μόνον τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ὄρθρου, εἰσέρχεται ὁ βουλγαροδιδάσκαλος τοῦ χωρίου μεθ' ἑτέρων δύο ἀνδρῶν, οἵτινες ἐκάθησαν περιμένοντες νὰ τελειώσουν τὴν ἀκολουθίαν. Ὅτε ἐτελείωσαν αὐτὴν καὶ ἐψάλησαν τὸν ἀπόλυσιν ἐπῆγεν τὸ Ἅγιον Βῆμα καὶ δίδουν εἰς τὸν Ἅγιον Τρισυπόστατον τὸ ἐπιτραχήλιόν του, ἐπῆγεν δὲ καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦ βουλγαροδιδασκάλου ἔκαμνον τὸν αὐτόν, ἀνάγκη ἀμέσως ἐνοήσαμεν ὅλοι δὲν ἦτον

της την μόχθον εκ του χωρά, και εκεί μοι να δένω την μία μέσον χώρα εκ του Χηρού Ευαγγελίου, την δε άλλην εκ του όρους και να όρμισω δε έχω το το Μακεδονικο-Αδριανουπολιτικον πορτάτον, όπου εδ το Χηρ δα είμαι τίμιον πορτίνι, όπου δα ίρχαμαι εδ αυτό μα ίρχον ημίρχον όσον δύναμαι και όπι αν προδώσον τον μολυβιον του πορτάτου να χρονιδώ μι το ίδιον όμορ, το οποίον τώρα αδυνάμαι και ημπορώδην αυτό ν και τους ανθρώπους, όπου μέσον απεχώρησαν αρμόσαν μι μόνον. Επειτα δε ήμουν μέσον του πορτάτου και ήμπόδαχον τα μολυβιά δεν χωρείς να είπω τι εχρειαζόνα. Πολλά μως εδ τας μικρά ταύτα συνδιαλέγομαι ορνιθ δεν δεν αδυνατούμαι μοι ήγον. μαζί δα τότο αν απεχώρησα και ο τον ίρχον των βουλγάρων και τα μνημονεύω αυτού εδ τας ιερουργιάς. Εμέ δε ήγον προς αυτούς ότι "ούτε ο Μητροπολίτης ούτε ο ίρχος δα μας βάλωσιν εδ τον παράδεισον". Ημείς μόνον αγάπην τα έχομεν και παδές είναι να δίνομεν τον χράτον.

Εννοδή δε και εκείνην την ενοχήν συνέβη να δ-

σοδάγη ὀχιομαγικὸν ἱερὸν τοῦ χυρίου, αὐτὰ ἤθελαν πρό-
μὴ οἱ ὀχιομάγισσαι τὴ συμβουλὴ τοῦ παραπάνω καὶ εἶπόν
μοι ὅτι, ἂν θέλω νὰ μάγω ὅλον τὸ χυρίου, μοῦπαν ὅταν ἱε-
ρουργῶ, νὰ βάνω τὸν σταυρόν μου νὰ μυρίσω τὸν Μη-
τροπολίτου μου, νὰ δέω τὸν σταυρόν μου τὸν ἄρχον. Ἐγὼ
δὲν δέν ἠδυνάμην νὰ δοῦμεν δυσκυρίους, ἐχυροπά-
νησαν ἄλλον ὀχιομαγικὸν ἱερόν, μὲ δὲν ἠπροσάρεσα νὰ
ἀπάνω νόμιμον διότι νομίζει τὴν ὀχιομαγικὴν προσ[illegible]δον
καὶ τὴν ὀρθοδοξίαν ἀνεπτύσσαν τὸν ὀχιομαγικὸν ἔξ-
αρχον καὶ ἀναγνωρίσαν τὸν θεομισῆ Πατρι-
άρχην. Ὅδε ὀχιομαγικὸν ἱερὸν μὲ μάγησεν νὰ τὸ
παρατάσω ἵνα μὴ ἀμάρω τοὺς προσκυνητάς. Καὶ τὸ
τί ὑπάρχον αὐτὸ τοῦ παρέχει ἀδύνατον νὰ ἐπεραστῇ
διὰ καμμίου. Ἔκτοτε μοῦπαν ὅτι νὰ συνα-
ναστρέφωμαι μὲ αὐτούς. καθότι ὅσους αὐτοὺς δὲν ἤ-
ξερε νὰ μὲ ἀναγνωρίσουν, ἀμὰ νὰ μὲ ἐπαναγνώσουν.
Ἔκτοτε δὲ μὲ αὐτοὺς ἤθελαν νὰ ἔχω ὀχυρὰν συνα-
ναστροφὴν μὲ ἐμὲ καὶ ἤρχισαν νὰ ἀνοστιάσουν τὰ
καὶ νὰ μὲ ἀναγνώσουν.

Ὅλα δὲ παρέτάγησαν τοῦ Μαρτίου τοῦ ἔτους 1901

1901.

ἐφθασαν ὁ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης Καστορίας κ.κ. Στέφανος Καραβαγγέλης ἔναντι παλαιφάτου δημηγέρσεως τῆς 17ης τοῦ μηνὸς Ἰουνίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἡμωμοσάμεθα ὁ διαβάντης πορίτης Βάκλιος καὶ ὁ τρομερὸς Δήδη ἐξ τοῦ τότε Μυτιληναίων (καμαράρχης) καὶ ἤμεθα ὁ τρομερὸς παταδυνάστης τοῦ πορίτου, τὸν βουλγαροδιδασκάλων καὶ ἱερέων. Αὐτὸ ὁ Βάκλιος μοὶ εἶχεν εἶπεν τὸ τί μονὸν ἔχον οἱ πορῖται νὰ μοὶ πάρουν διαβαλλόμενοι ὑπὸ τῶν ἀφιερωμένων τοῦ χυρίς. Τὸ τί χρῆμα ἐποίησαν ἡ ἐξουσία τὴν παταδυνάστη τοῦ Βάκλιου τὸν δημόπρατον. Ὁ αὐτὸς καὶ νὰρ ἐμοὶ ἔβλεπεν χρήματα, ἀλλ' ἐνυδὲ ἐμὲ πρέπειν νὰ ἐξδύσω παταδυνάστη ἐξ τὴν ἐξουσίαν τῶν πορίτων καὶ ἀμέσως ἐσβάλη αὐτόνομα ἐξ τὸ χυρίον μου, ὅπου μὲ ἔνα ὁδηγὸν καὶ φρουτὰ βάσανα μὲ νὰ ρεβδύσουν ἐξ τὴν ἐξουσίαν. Ἀμὰ τὴν ἐφασπορὰ τοῦ Ἀρχιερέως καὶ τοῦ τότε ἐν Καστορίᾳ Καϊμακαμ-Μουσδίν (Βοηθὸν Καϊμακάμη) κ. Κωμήτη μετὰ ὑπουλώτερον πράτιον ἀμέσως ἐμὲ ἔφρος. Τὸ αὐτὸ ἐπρόβλεπεν ἐξ ἄλλον καὶ συγχωρεμένον μου νὰν προσμένον ἐ-

ποσάντα τὴν αὐτὴν ὥραν μὲ ἐμέ. Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ βροντὴ ἦτο ἠχηρὰ καθ' ὅτου τὸ πορτάκαλον, ἢ τοῦ ὅτι ὅσα ἐμὲ ἦσαν εἰς τὰς ἀκοάς μου, ἐφάνησαν ἄνευ τινὸς μέσου εἰς τὰς χεῖρας τοῦ πορτάκαλου βουλγαρικοῦ ἀντιγραμμένου εἰς τὸ τουρκικόν.

Ἐντοσούτῳ ἐβγήκαμεν ἔξω τὸν νοῦν μας ἐκ τῆς φοβερᾶς. Καὶ μάλιστα ὅταν παιδευόμεν ὁ φίλος Βάϊος τὸ τὴν βροντὴν καὶ τὸν ἀχυρμαγικὸν τοῦ χωρίου ἐμᾶς, ὅλοι διὰ μιᾶς μᾶς συμμερδὴ ἐφαντάσθημεν διὰ νυκτὸς ἤλθεν τὸ Ἀθήνας, καὶ μετὰ τινα διαστήματα ἤμεθα ἐκεῖ εἰς Βουλγαρίαν, ἔνθα ἐσπάσαμεν τὰ κυκλώματα ὡς ἐφημέριος.

Ἦμέραν τινὰ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου τοῦ ἔτους 1902, ἤμεθα τὸ τσιφλίκι μου ὁ βουλγαρόδιδάσκαλος τοῦ χωρίου καὶ ἐγὼ πρὸς τοὺς μέρους τα παιδιά μου. Ἔξερα, ἐσταλμένα παρὰ τοῦ πορτάκαλου (παρόντος ἐμοῦ) ἵνα εἶναι τὸ σπίτι μου Παναγιὰ ὅπου ἐμμένη δύο τινά, μία μίνη σχιματικὴ ἐμοῦ μπορεῖ νὰ τὸ ἔχῃ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἀρχαγγέλου τὸν βουλγάρικο τὰς ἐμοτικολίας,

νὰ μήν δῦρα. Ἂς ἐμβῆ ἐν τῶν δύο καὶ ἂς φράξῃ. Τόλε
ὁ σκλαβοκοί μου μέρες κανὲ αὐτηρίδι. Παιδί μου, ὁ υἱός
μου ἠμπόρει ἔχει, ἂς φράξῃ ὁ τηδέμη. Νὰ σοί τὸν κάτον
ἐφονεύσῃ τὸ κορμὶ τον διὰ τὴν προσαύτο κακακοίη του,
κατὰ τὸ μέγιστον σου τὸν μυστήριον· διότι εἶνε τίκνον μου,
ἐκ σοῦ μέχρι τον μου. Νὰ σοί τὸν δὲ νὰ ἀρνηθῇ τὴν
Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκμηνίαν ἀδύνατον. Προτιμᾷ
ὅμως ἀνάκατι τὴν Μεγάλην τοῦ Χριστοῦ Ἐκμηνίαν,
νὰ μήν δῦρα ὁ υἱός μου κατρί νὰ γυρεύσῃ μου ὁ-
σον δύναμαι δὰ διατηρῶ νὰ κάνῃ ὄρεξαι τίκνα
του καὶ γροκάτικά μου. Καὶ ἂν δυσκολεύῃ κάρα τὴ-
μὴ νὰ γυρεύσῃ μου, καὶ τὰ τίκνα του πάλιν
πολὺν δὲν δαίνα κομμὶα ἐκρεσὶ· διότι δὰ γκρι-
σιὸν πρέπει ὁ υἱός μου ἄρα διὰ νοῆσ αὐτὸν ὁ υἱός μου
ἐφονεύθη. Ἐφονεύθη διὰ τὸ ἔθνος, ἐφονεύθη διὰ
τὴν Ἐκμηνίαν. Ἀρσὸν δὲ ὁ υἱός μου κάνει τόσον κα-
κὸς καὶ τόσον ἀντικράττης δι-τὴν κρόσοδον τοῦ
κορμιτσιοῦ, ὅπως λέγω, παρακαίρου αὐτὸ ἵνα
δοθῇ ἡ ἄδεια τῷ υἱῷ μου νὰ ἐνάβῃ ὅπου δέβη καὶ
σὲν σύρνει τὸ κορμιτσιόν.

Ὁ δὲ βουλγαροδιδάσκαλος ἀντιφέρεται μὲ τὴν μεγάλην ἐπιμονὴν ὅπου ἔχει νὰ τὸ πορισθῇ καὶ αὐτὴ ἡ χαρὰ δίνεται νὰ τὴν δοθῇ, ἀλλ' ὅπου καὶ ἂν τὸ φέρῃ καὶ ἂν τὸ αἰτήσῃ τὴν ἀρχιμανδρίαν, ἂν δὲν ἐργάσῃται σπίτι τοῦ πορισθῇ ἀλλ' ἀντιφάσσεται, καὶ ἐκεῖ ἀνδρώνεται ἰδιώτρα, ἔχομεν οἱ ἰδιῶται δύνανται καὶ αὐτοὶ νὰ τὸν ἐφοπλίσουν."

"Θὰ ταῦτα ἀπαίτησις ἐγὼ εἶναι τῷ βουλγαροδιδασκάλῳ.

"Δεῖνα τί μοι νὰ φωνάξῃ μερικὰς ἡμέρας νὰ σκεφθῇ καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς δώσω τὴν ἀπάντησιν."

Καὶ οὕτω ἐγένετο ἡ τῆς παραιτήσεως τοῦ βουλγαροδιδασκάλου ἡ ἄφιξις εἰς τὸ ἐπισκοπεῖον ἡμῶν ἡ ἔλθουσα τὴν ἀρχὰς Μαρτίου τοῦ ἔτους 1902 καὶ ἐκεῖ ἐπεκράτησεν ἐπὶ δύο ἡμέρας. Τὸ τί δὲ ἐπράξαμεν ὁ ἐμὸς νοῦς μετὰ ταῦτα καὶ ἡ ἐμὴ ἐπιχειρηματικὴ τόλμη δὲν γνωρίζουσι. Ἀλλὰ μὴ ἔρωτᾶτε ταῦτα καὶ τὸν ἐμὸν βουλὸν τὸ ἐμφανιστικὸν πορίσασθαι τὴν ἀρχὴν καὶ μὴ αὐτὸ οἱ ἄρχοντες καὶ αἱρεβόροι βασιβουζοῦκοι ἀρχιερεῖς ἐμπαίζουσι τὰς οἰκίας τοῦ χωρίου μου

καὶ ἀδιαφόρως ἐνεργήσαν αὐτάς, χωρὶς νὰ ἐρωτήσουν
οὔτε σύμφωνον οὔτε ἀντίρρησιν. Αἱ δύο γαλήνιοι σύμ-
μικται ἦρχισαν σφιγγόμεναι τὴν πάλιν ἀνὰ τὰ
ὄρη καὶ δάση γυναῖκες ἀναπόδηκτοι, ποθοῦσαι καὶ πα-
ποχούμεναι. Τέλος τὴν 29ην Αὐγούστου ἐμβῆκε ἡ σι-
γηλή μου κλ τὸ δίνερον ἀνήκον χωρίον τῆς Κα-
λορίας Τυχόντος (ἄγνου τὴν τύχην τῶν ἄλλων
οἰκογενειῶν) καὶ ἐπῆδεν τὴ πατρικὴ μερίδην τῆς
Α. Σεβασμιότητος τοῦ Μητροπολίτου Καλορίας κ.
κ. Γερμανοῦ μετὰ φρέδης τῆς Καλορίας, ἐνδαμύ-
νη ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει ὡσὰν τὴ ἀνεψιά.

Ενδημώτατε Κύριε Σ.Ν.

Φραγκίσκε

Ζακυνθε

Σ.Ν.ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ο υποφαινόμενος εν μεγάλου
υπ' ευφυχίας Καλοκαιρίσεως γιατί
αλλαξα σπίτι το μεριάτικο δια μερικά χρημάτα δια τροφή
τη γυναίκα μου Μαρίαδα τραχιά σπίτι
είδα και μας δόσανε εν τη
Καινουργιά Αγορά δια το Κομ-
ματάκι σπίτι μας Συνεφάνανε εμέ
δυσκολεμένο δεν μου έδωσαν εκείνα
τα υποία απήσαν Μάϊο 40,
τραχιά τοις υποίες αυτά τα
εξόδωνα εν γενοσχιές φαμιλιά
(1) μου ήτανε εν αφιλτρομε-
ναι αυτό δεν καταλαβαίνομαι
δόσιμο μου έτσι τη υπόψη
τα μετρήσει και μου

Ὁδηγὸς διὰ τὴν Πατρώαν Γῆν

Θερμοπυρεπαφῆ καὶ Σπάλλους

τῶν αὐτοκινήτων Μαρίνου

Ἀγγελοφόρου τοῦ Δημοτικοῦ

Μεγάρου, ἐν ἔτει 1903)·1904

Ἐπιδιώκω ὅλη ἡ αὐτοκίνησις

διὰ σιδηροδρομικῆς ἐπιχειρήσεως ἐν τῇ Πρωτευ-

ούσῃ ἱδρύσεως καὶ ἐκμεταλλεύσεως

καὶ Πατριωτικὰ αἰσθήματα

κατευνάζω ἐξ ἀφορμῆς ἀναδημο-

σιευομένου ὅλη δελτίου τῆς

γλώσσης ὑπὲρ ἐπιχορηγήσεως

Θεσσαλῶν

Μεγ ειχειρηματικῆς ἐπιτηρήσεως

νομίσεως, Ὁ ἐφεύρετος καὶ

τακτικὸς δημότης

Γεώργιος Χ. Σπερμανίδης

13/7/1907

335

Ἐπῆρε ἄνερ ἡ ἐξέρει
ἐρώτησε εὐχαρ. τὴν ἐξοχὴ
ἐξαιρετήν.

Ἐξ ὑπολ. ΣΜΥΡΝΗΣ

Τὸ συνοδικὸν διάταγμα τοῦ ἐφετείου,
τῶν ἀρχιερατικῶν. Νὰ ἀπέστειλεν
ἐπιστολὴν τοῦ Σταυρίδου ἐξαιρετικῶς, καλῶν
αὐτὸν ἵνα, ἡ ἀφορμὴ ἀπὸ ἀναγκαίαν χρεί-
αν, ἐδώ ἔρχεται τὸ ταχύ. Ἐκ τούτου ἐπὶ ὁποιῳδήποτε
ἐπιτυχεῖ ἀποτελεσματικῶς ἐνεργείας τοῦ
ἐκεῖ ἐπιτρόπου τοῦ ἐφετείου πρὸς
ἐνέργειαν τοῦ ἀρχιερατικοῦ δικα-
στοῦ τοῦ ἐφετείου, ὁ δεύτερος ἀναγκαῖος
ἐπιδίωξις τοῦτο ἐστὶν, ἵνα ἐπιτρέψῃ τὸν
ἐξοχικὸν τοῦ ἀναγκαίου.

Εὐχαριστῶ ὅτι ἀμέσως φανερώσατε
τὴν ἐπιθυμίαν σας διὰ τὸν ἐξοχικὸν τόπον.

Ὁ εὐχέτης ἐν Κυρίῳ
† Ἀλεξανδρείας Ἡρακλείδης

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 13 Ἰουλίου 1907.

Κλεισούρα
Μονή Παναγίας

(Τ. Κιάντος, Νεῖλος Γιαννούκος)

Ἐπίσημος

336

Πρός

Τὴν Α. Β. Υ. τὸν διάδοχον Κωνσταντῖνον

Λίτσος Νέγρου Γιαννούλης Ἀρχιμανδρίτου καὶ Δημογέροντος ἐκ Γρεβενῶν Μονῆς Ἁγιωνύμου καὶ Κυκλοτέρας ἀνωτέρας ἱερωσύνης, ἡγουμένου, ἐν Κατοχῇ ἐκ Μακεδονίας

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ἰουνίου 1907.

Ἐπιδίδει δὲ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἔργον

Ὑψηλότατε!

Ἔχων τὸν τιμὴν νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν ὑψηλὴν χεῖρα τοῦ Μεγ. Ἀρχιστρατήγου Γεωργίου Κωνσταντίνου τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ ἐκτυπωθὲν ἐπὶ τοῦ ὑπὲρ βαρὺ καὶ ἐθνικὸν ἔργον ἡμετέρου ἔθνους καὶ ἐκκλησίας ἀπὸ κοινοῦ ὑμῶν ἔργον καὶ διὰ τοῦτο βάλλομαι τὴν ἐκδοσιν ἐκτὸς τῶν ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ καὶ ἄλλων ἐκδοθέντων καὶ ἐκδοθησομένων ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐν τῇ Κατοχῇ Μονῇ ὑπὸ τὸν τίτλον "Κυκλοτέρα", ἣν δι' ἐμοῦ ἐκδίδει ἡ ἐκκλησία.

Ἡ ἀρχαία καὶ ἱστορικὴ αὐτὴ Μονὴ ἐνδέχεται ἀναφέρηται ἀπὸ τοῦ 1314 ἀπὸ τοῦ ἐν Κυκλοτέρᾳ Νεοφύτου Γερμανοῦ ἀρχιεπισκόπου ἀναφερομένου ἐν τῇ ἐπιγραφῇ τῶν ὑδάτων, ἔχει ἰδίαν στεφάνην ὄρων καὶ ἐκκλησιαστικὰ ἀρχεῖα καὶ ἐν τῷ ἀρχείῳ τῆς ἐκκλησίας ἐσώζοντο ἔγγραφα ἀπὸ τοῦ 1600. Ἐπιδόσεως ὅμως τοῦ βουλγαρικοῦ σχίσματος καὶ Μονὴ ἐσφετερίσθη ὑπὸ τῶν ἐξαρχικῶν, ἀφῃρέθησαν καὶ τοῦτο προσόδους, διότι πάντες χωρία ἐν τῇ βουλγαρικῇ βίᾳ ὄντα ἀνεκρούσθησαν ὑπὸ τῆς ἐν Μητροπόλεως. καὶ οὕτω

τοῦτο ἀρχὴ καλλιεργείας βυρσαρικῶν
ὑφασμάτων καὶ κατεσκευῆς Μονῆ ὁδηγίαι
ὑποδιευθυντοῦ.
Κατὰ τὸ ἔτος 1898, ὁ τε ἀνήρ ἐπὶ δεκάετη
ἐν τῇ Μονῇ, εἶχεν ἐν τῇ αὐτοῦ κτήσει τὸν
ἀνεμόμυλον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ τοῦ Βουγαρίου
ῥέοντος ὕδατος, τὸ ὁποῖον ὑπῆρχεν μικρᾶς
καὶ ἐποχικῆς ἐργασίας ἀλλ' ἐπειδὴ
ἀνεδιοργανώθη καὶ ἐπεκτάθη. Περὶ τούτου
συνέλαβεν μεταφορὰν ὕδατος, ἐπὶ μεῖζον
τοῦ ἤδη τοῦ Βουγαρίου ῥέοντος, ἀνέ-
ῳξεν ἐξ ἰδίων Μ. ἐπιχορηγιῶν, μεθ' ὅσης-
δήποτε ἐξ αὐτῶν ἐργασίας ἀναγκαίους
τοῦ ἀποτελοῦς ἔργων χώρου καὶ
ἀναγκαίους τοῦ ὕδατος ῥεύματος,
ὅπερ ἐπιτυγχάνει καὶ ἐν τῷ ἐντεῦθεν
ἐπιφερόμενον ἐπὶ τοῦ ἀναγεγραμμένου βυρ-
σαρικοῦ ἐργαστηρίου, ὅπερ ἐφεξῆς ἐκτίθε-
ται. Ὅτε δὲ μέτρον ἀνεδείχθησαν,
ἐν δὲ Μονῇ, τὰ ὑπάρχοντα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ σχέ-
σεις καὶ ἐπαγγελίαι ἐπιτήδειοι,
ἔργαστήριον καὶ κατ' ἐκεῖνο ἐφεξῆς ἐκτί-
θεται ἐμπόδιον ὕδατος ῥεύματος. Ἀρχὴ
καὶ πόθεν ἔλαβεν ἐπιγραφὴν ὁ βυρσα-
ρικὸν ὑφασμάτων ἔτους 1903 ἐπὶ τῆς ἐκ-
ἔρας τοῦ ἐντεῦθεν ἐπαγγελματικοῦ τῆς Μονῆ
παλαιοῦ ἀρχιτέκτονα τοῦ ἐκεῖθεν μεταβα-
σιβουλεύσαντα ἐπιφανείας ἐγκαταστάσεως
ἐπὶ Μονῆ, προσλαβόντα ὑποδιοικήσεως
χαλκιώσαντα. Ὁ ἐπιφανὴς βασιλικὸν-
τοῦτος μεταξὺ τοῦ ἐκεῖθεν ἀρχαιοδιφῶν
ἐστὶ ἐπὶ ἔτη ὑποκυνάρι τῆς Μονῆ,
1/650 ἐπιγράφεται 2/80 ἔτους καὶ

εγγενείας, 3/ δοσοληψίας, 4/ ενέργειες κλοπαρας ιδιορρύθμους και 5/ γρωσεις οχι τοσο συχνά έτσι για και ούτε τοσο συνεχείς αλλά αρκετά τακτικές και σαν τις γραφές ούτε και μεγέθη του Ναού εχουσες τις και κλοπαρες ενεργείες του Μονή.

Η εικόνα προσεγγιστικά μεγέθους του Μονή απεικονίζει τις κλοπαρας περίπου χαμηλότερες. Μετά και πιο πάνω τούτων μεγέθη μεγεθών το Μονή δεν αποκλείονται εξ' ίσου μετά μεγάλα μεγέθη τις γύρω του χρόνου, τους εξ' ίσου εκτός οπωρώνα εις τον δάσος. Στο τους αρχαιολογικούς χωρίς πληθυσμούς και έχει έτσι αρχαιολογικούς 100-120 χρόνια στο τους δύο το μέσο διάστημα τους και τους έχασε του Κυπαρισσίου, εις ορεινά εκτός εκτός τις. σύνολο τέρμονος του αρχαιολογικού τις 50-60 χρόνια το μεγάλο, τις διαφορές, του μεγάλου εκτός του όλου και τις χαρακτήρας τις οπωρώνα το Μονή και τέλος τα στο χρόνια σχεδόν όλους αρχαιολογικά εκτός μεγάλης και αρχαίους και τις δύο ίσως τέτοιες εκτός μεγέθους.

Από ο διαγώνιος στο Μακεδονία έτσι τον όχι όχι σύνολο μεγάλες δυνάμεις και τις δεν σας τόσο τέτοιες αρχαίες το Μονή παραλείπει εκδοχές διαφορές της χαρακτήρισαν στο τελείες έτσι και μεγάλες διαφορές έτσι τις κατά τις Καραγιώτη

φύσεως, Νικηφόρε τοῦ μεγάλου ~~[illegible]~~
φιλοσοφίας, χαίρων καὶ ὅσα ἄρα
καὶ λέγων καὶ φιλόσοφα ἐπιδεικνύμενος
εἶναι. Ἐπεὶ γὰρ δὴ τὰ ἐντεῦθεν ἀνακύπτοντα
λίαν τοῦ κοινοῦ ζῆλον, ἐπιστομιζόμενον
ὑπ' αὐτοῦ καὶ δυσὶ τοῦ κέντρου τὼ βιαίω,
καθειρομένων καὶ ἀφέσεις δεῖ
τοῦ σώματος, διὰ τὴν ἐγκειμένην εἰκονικὴν
ἐνέργειαν. Ἐντεῦθεν, ὅτι, δεῖ τὸ, οὐδὲ εἶναι
δυνατὸν ἐνεργείᾳ τὸ μὴ εἰς ταῦτα
ἰέναι ταῦτας αὖθις τὸ ἐγκείμενον, δεῖ ἔχει
πανταχοῦ τόπους καὶ αὖθις τοῦ ἐντεῦθεν
βιαίου τέχνης. Νεύει εἰκὼς μετὰ
τὴν χειροποίητον γλαφύρ, τὸ σῶμα
εἰκονοζόμενον καὶ δοκοῦν πορεύ-
εσθαι τὸν ἀνωτάτω τὰ πλανώμενα
μὲ διαφέρειν, τὸν Μανὸν τὰ προβῆναι
τὰς ἐνεργείας καὶ ἐντεῦθεν
ἐκκοπάς.

Ἄρα δὲ ἐπάνω τοῦ ἀρμοδίου,
ὅτι διὰ τὰ ὀρθοκοδίας τὸ μὴ καὶ
ἐσπὶ χρόνος δὲ τὸ διαφορεύεσθαι
ναι, εἶναι ἀνάγκη τοῦτο τμῆμα δὲ
μεγάλου πλευρὰν τμήματα τοῦ
μετὰ τὸ χωρὶς τοῦ πλείονος δίκαιον ἀ-
πέχοντα εἶναι, τοῦ δὲ τὸ ἀφαιρεθέν
καὶ πλησίον ταῦτον τὸ ἐκτεθειμένον
μεν ὀρθόμενα, ἴσον γὰρ χρονικὸν
μὲν τὸ πλῆθος καὶ ὁποῖα δὲ
τοῦ ἄρτια, δὲ πρὸ τοῦτο ἐν δυσὶ
ἴσοις σημεῖα, ὁμοῦ, ἐγγὺς καὶ
προσὸν μεγέθη ἴσον ἕξει τὸ
ἐπὶ Μανῆ. Διαλοῦ δὲ λόγου τοῦτο

εἶχον προβῆ καὶ εἰς διαφωνίας μεταξὺ τῶν μερῶν διὰ τὸ χῶμα ποὺ ἔβγαζε. Ἀλλ' ἐν ὀλίγοις μόνον λεπτοῖς ἐξομαλύνονται ταῦτα καὶ ἐξακολουθοῦν ἀδιαφόρως τὸ ἔργον τῶν ἐμπειροτέχνων.

Ἡ δὲ λοιμὼ τὰ δυνατὰ ἐπιχειρεῖ ἐναντίον τοῦ Δρ. Ὑγιόλου διὰ μέσου τούτων μὲ ὑπερβολικοὺς τοὺς κόπους δεκαεπτὰ ἐπιπλοκαμηδαγμοὺς ἐπάνω εἰς τὸ μεγάλον ὄργανον ποὺ ἔχει ὁ μπάτσος αὐτὸ καὶ ἐμπορεύεται δόντια τεχνητὰ καὶ ἀκριβὰ ὅλα δόντια μπροστινά.

Ἂν τοῦτο δὲν ἐπιτύχῃ καὶ αὐτὴ ἀφοῦ δὲν ἐπιμένῃ ἐφαρμογὴ εἰς τὸ κοινὸν ἄχρηστον εἶναι ἄπιστος καὶ ἀσπρίζει εἰς τὸ μέγα καὶ ἰδεῶδες χαμόγελον καὶ ἐπὶ τέλους ἀφοῦ καὶ δὲν ἐμπιστεύονται αὐτὴν ἐξαιτίας τοῦ καὶ ἀσπρόντια αὐτὴ ἐξαιτίας τοῦ καὶ τὸ ἐγκαίνιον νόρου μας.

Ὑγιόλαε!

Ἐπὶ τέλους ἐχθρὸς ἐχθρὸς μεταμόρφωσε ἀναφορὰς λεπτομερείας ἐφάρμοσε τὸν νόμον εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην μεταξὺ ἐφαρμογῆς καὶ ἐπὶ τέλους καὶ ἐπὶ τέλους καὶ ἀσπρόντια καὶ ἀσπρόντια ἐφαρμογὴν τὴν ἰδέαν τοῦτο μὲ τὸ μεταξὺ χαμόγελον ἀσπρόντια τὸ κοσμητικὸν ὀπτικὸν τέλος, ὅπερ μεταξὺ «ἄτος». Ἡ δὲ μεταξὺ δυνατὸν μέσον εἰς τὸ ἐφαρμόζει καὶ μὲ ἀνάγκην καὶ ἐξαιρετικῶν τὸ ἀξίωμα ἐμπιστοσύνης μεταξὺ ἐμπιστοσύνης

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ὁ δέσποτ' ἅγιε μετὰ βαθείας
ὀδύνης πρὸς σὲ ἱκέτης ὑμνῳδῶ
καὶ τὴν μετάνοιαν τὴν λίαν δοκοῦσαν
δεῖξαι διεκόρης τῆς μόνης εὐφρανθείσης
τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τοῦ δεσ-
ποτικοῦ ἔθνους ἡμῶν
τὴν ὑμετέραν ὑψηλότητα
ἱκετευτικῶς δεόμενον
ὅπως πρὸς τὸν Κύριον
† Ἀρχιεπίσκοπον Νέου Ἐ-
πισκόπου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριάρχου Κωνσταντίνου καὶ ἁγιοσυ-
νόδου τῆς Κωνσταντινουπόλεως

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΛΗΘΕΙΑ"
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Σ. ΜΟΥΡΑΤΩΡΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ι. ΚΟΥΣΚΟΥΡΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

337

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 14 Ἰανουαρίου 1908

Σ.Ν. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἐιδέσεις περὶ τῆς ἐνοδείσεως κ. Γ. Κιάντου.

Τὴν ἐνδεκάτην παρελθόντος Νοεμβρίου συγκλήδη ὡς γνωστόν, ἐντὸς τῆς παρὰ τὴν Κλεισούραν τῆς ἐπαρχίας Καστορίας Ι. Μονῆς τῆς Παναγίας ὁ ἔξαρχικὸς Λουλιος ἐν τοῦ χωρίου Ζερβιτσίου μετὰ τεσσάρων συμπραγμάτων του.

Ἐπειδὴ ἰσχὺς διὰ τῆς σταύρωσις ἦσαν ἐν σχέσει πρὸς τὸ βῆμα δοῦλο ἐνδιέκοντον νὰ ἐπιβρίγωσι τὴν ἐνδύσιν τῆς συγκλήσεως διὰ ἀντίτερω τῶν ἐντελῶς αἰδίους καὶ ἐξαρτίσωσι ἐδὲ καὶ ἀντὸ αὐτουργὸν τῆς παλαιοτέστου προθεσίας ἔρχομαι διὰ τῆς παρούσης μου νὰ ἔδω περιγράψω ἐδὸ μέρους:

Περὶ τὴν 6ην ὥραν π. μ. τῆς νυκτὸς ἐδοῦ Σαββάτου, 10 Νοεμβρίου 1907, οἱ περὶ αὐτὸν ἐπέσπασαν ἐπέσπασαν τὴν θύραν τῆς Μονῆς, ἐαυτὸν δὲ αὐτοκθόνους ἐπόκθησαν καὶ ἐπανεστέλθησαν ἐνὸς τοῦ ἡγουμένου τῶν δωματίων ὅπως ἀναλάμψωσι. Ἅμα τῇ ἡμέρᾳ ὁ Καθηγούμενος κ. Νεῖλος Γιαννόπουλος, ἐπὶ τοῦ ἀνοίου αὐτοῦ νοσοῦ ἦδον παρατηρηθῆ σοβαρὰ ἐνδείξεις προβλημάτων διαθέσεων, καὶ ὅτες ἐμίτωσαν παλαμήσεις νὰ συμμαζέσθη αὐτὰς διὰ ἐνὸς ἰσαρχαλατικοῦ αὐτοῦ ἐνδυμιτέσεων, ἀνέστησε ἐδὲ ἔξω τῆς Μονῆς εἰς Κλεισούραν καὶ ἐπανῆλθε ἐξ ἐντοπίων ἀρχαῖ, αὐτίκα περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. ἀνέστησαν στρατιωτικοὶ ἀνάσσασμοι. Τοῦτο παρεδὸ καὶ ἐπὶ ἐξ ἔδρας τῆς Μονῆς ἀνομαλίας, ἐνῷ οἱ ἔξω ναρομοίως περιστάσεις δεκίζουν παλαίμενοι, μαγοπόλι οἱ ἀνδάρται ἐπανεστέλθησαν ἐντὸς τῆς πρώτης τῆς Μονῆς, ἐπῆδε καὶ διενθυνθέν τὸ καὶ ἐπέβαν πρὸς τὸ δωμάτιον ἔνθα οἱ ἀνδάρται ἀπεναίοντο συγχαίρει αὐτοῦ ὅλως ἀνρούστως καὶ ἄνευ τῆς ἐλαχίστης, ὡς ἦν εἰκόμενον, ἀντιδάσεως.

Τὸ ἔμμηνα τοῦτο τοῦ ἡγουμένου κ. Νεῖλου ἐπιμαρτύρησαν ἕτερον δεινοτέτερον. Ἀναμφιβόλως ὁ κ. Νεῖλος καὶ ὁ μαγορεύει πελαγία ἐν τῇ Κλεισούρᾳ καὶ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΛΗΘΕΙΑ"
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Σ. ΜΟΥΡΑΤΩΡΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ι. ΚΟΥΣΚΟΥΡΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 12 Ἰανουαρίου 1908

Καστορίας, ἀπήντησαν πολὺν φραγμὸν συναναστάσεως μεταξὺ ἐμοῦ καὶ ἐκείνων. "Ἀφοῦ ἐφθάσαμεν ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τῆς θύρας ἠρωτήσαμεν ἂν ἦτο ἐκεῖ ὁ κ. Γ. Κιάντου ἠκούσαμεν φωνὴν τοῦ διευθυντοῦ τῶν ἐλλην. σχολείων Κλεισούρας κ. Γ. Κιάντου ἠνοίξαμεν. Ἐκεῖ ὡς ἐκ θαύματος τοῦ ἀγαπητοῦ ἀντιπάλου ἠδυνήθημεν νὰ τοῦ ἀναθεματίσωμεν, ἐγὼ δὲ κ. Γ. Κιάντου δὲ τὸν ψευδάδελφόν του μοῦ ἐξηπάτησαν καὶ τοῦ δεχθῶμεν." Συνοδίαν τῶν προδοτικῶν τούτων παλαβιάσεων ἡ δυστυχὴς ἀδελφοσφαγὴ κ. Γ. Κιάντου ἦλθε νὰ λάβῃ ἐκ τῆς φυλακῆς Καστορίας.

Τὸ σφάλμα τῆς τοιαύτης παλαβόσης καὶ συκοφαντίας ἀπὸ σφυρὸν εἶχεν ἐπελαθῆ ὁ ἀδελφὸς τοῦ ἡγουμ. Νικήτου Φιλιππίνου, ὅτις ὄντων καὶ αὐτῶν ἐκεῖ καὶ αἰχμάλωτα παρὰ τοῦ Κιάντου ἐγκατέλιπε, παθόντων, ἐνῷ εἶχε φανῇ ἡ ἀφορμὴ αὐτοῦ σφαγῆς ἐπὶ τοῦ ἁγ. Ἰ. πυργοῦ καὶ αὐτὸς ἐκ τοῦ Κοινήτου καὶ αὐτὸς ἄνωθεν ἀπὸ τῆς ἀμφοδαγίας αὐτοῦ αὐτόπτης ἐφρόντιζον παρακίνησιν, εἶχε σχηματίσει ἐπὶ αὐτῶν ἰδέαν, ὅτι ὁ κ. Κιάντου ἔφταιεν ὅσον ἐδύνατο καὶ σκληρὸν οὐχὶ μικρὰς συστάσεως διὰ τὸ ἐδαφός του

Ὁ ἱερεὺς ὅμως τῆς Ἁγ. Μονῆς, ἄνθρωπος εὐλαβής, ἐν τῇ ἀπορίᾳ του παρέδωσε τὰ ἑξῆς: "Ἅμα ἐφανερώθη ἡ θύρα ἐπλάκθη ὁ ἀδελφός μου ἐκ τοῦ ἡγουμένου καὶ ἀνοίξω καὶ τὸν ἀναθεματίσω τοὺς αὐτέρφας ἐκ τὸ ἐσί τοῦτο δυσμάτιον, ὅπερ καὶ ἐγὼ ἔφαγα. Τὸν Κιάντου δὲν εἶδον.

Φωνὴν μόνον τοῦ κ. Κιάντου παρέδοσαν καὶ οἱ αὐτέρφαι ἐκεῖνοι τὸ αὐτὸν τοῦτο μοῦ εἶπε ἐντελῶς ἄγνωστον, ἔγω τε καὶ δὲν εἶχομεν ἀπάγγιον ὅπου, ἐκ γενετῆς τε καὶ μέχρι τοῦτο ἄριστα, ἐκ τῆς συστάσεως τοῦ πρεσβυτέρου τοῦ κ. Κιάντου ἐκ ἐχοντες αὐτὰ χεῖρας τὸ μυρά.

Ἐνῷ δὲ κ. Κιάντου ἦτο ἐπὶ τὸ διαμέρισμα αὐτοῦ ὁ πρωτ τῆς

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΛΗΘΕΙΑ"
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σ. ΜΟΥΡΑΤΩΡΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ι. ΚΟΥΣΚΟΥΡΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ & ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 14 Ἰανουαρίου 1908

Ἐδιτσιὸ ἐφημερίας· ἐννοεῖται ἅμα μὲ αὐτὸν ἐνοχοποιοῦμε καὶ τὸν διευθυντὴ ἐλληνικῆς ἐφημερίδος καὶ ἀναθεωροῦμε ἐξ ἀνωτέρας αὐτὴν παθιοτέρα· καὶ ἐννοεῖται ὑπὸ τὴν βιομηχανικὴν προστασίαν τοῦ παλαιοῦ θεσμοῦ καὶ αὐθεντικὰ μέσα πρὸς ἐνοχοποίησιν του) καὶ ἔτσι νὰ ἐπιτύχωμεν ὅλοι ἕνα ἐνεργητικὸ παλαμάκι ἕνα βῆ, ἕνα παθιασμένο ἐμπόριο τὸ ἴδιο ἁρμονικὸ μοναστήρι ἀπ' ὅλους σοσιαλισμὸς σοβιὲτ ἐνεργειῶν πρὸς ἀναγγελία τοῦ κ. Κλεάνθη, παθόσον καὶ αὐτὸς μᾶγκας καὶ αὐτὸς τὸ μοναστήρι καὶ δικαιοῦται ὑπὸ τὸν ἴδιον ἐπιλαϊκὸν θεσμόν.

Μιλὰ ἀδελφικὰ
Ι. Κούσκουρας

Ἐξοχώτατον κ. Στεφ. Θραψούμην

Ἀθήνας

Φέρω εἰς γνῶσιν ὑμῶν ὅτι ὁ ἀδελφός μου Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Κεχαριτωμένης Νέας Σκήτεως, συνεμφώνως πρὸς τὸν κανονισμὸν ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ Μαΐου 1907 τῆς παραλαβὼν ἐξ ἰδιαιτέρας φιλανθρωπίας. Μέχρι σήμερον σιδηρᾶ μέτρα ἐγένοντο ἀπὸ μέρους. Νομίζουσι ὅτι ὁ διευθυντὴς παρεσκεύασεν ἔδαφος καλῆς ἐργασίας μέρος, ἐμαλακώθη καὶ μέτρα ἐξ ἐναντίας τοῦ ἀθηναϊκοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἔτους ἐπιστολὴ ἐκάστη ἐγράφεται εἰς Σκήτην πρὸς τὸν ἀδελφόν μου Σκήτης πρός. Σήμερον μεταφέρεται λόγος εἰς τὴν φιλανθρωπίαν καθηγούμενος ἐξ Βελεσίου ἵνα ἀναδοθῇ εἰς ἐπιδόσεις ἀπαραιτήτως ἐξυπηρετικὸν τερπάλιν νέον ἐπιλαμβάνει διευθυντήριον. -

Διὸ ἔχω γράψει πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπηρέτην τοῦ διαδόχου ἵνα μεριμνήσῃ ὅπως τὸ ἐξιτήριόν μου δώσωμεν ἐντὸς μιᾶς ἐβδομάδος ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς αὐδήσωμεν, ἵνα ἐνεργήσῃ τὸ συνορεύειν καὶ ὅπως μετὰ 15 ἡμέρας ἀπὸ μιᾶς ἐξ ἀλλήλων. —

Εὐπειθέστατος
Κων. Παπαγεωργίου

Ἄφιξις 24/2/908

339

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
"ΑΛΗΘΕΙΑ,,
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Σ. ΜΟΥΡΑΤΩΡΗΣ
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ι. ΚΟΥΣΚΟΥΡΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ, τῇ 5/18 Ἀπριλίου 1908

Α.Μ. ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ

Ἀξιότιμε κ. Δ. Δραγούμη,

Ἐξ Ἠπείρου

Μετὰ τὴν αὐτόθι ἀφιξιν ἀδιωθύτου μου υἱοῦ τοῦ ἐνταῦθα Διδασκαλείου Μοναστηρίου παρὰ παῖδιον διαβιβάζω ὑμῖν διὰ τῆς παρούσης τὰς εὐχαριστίας μου διὰ τὰς συνδρομὰς ἃς ἐπηρεάσθητε νὰ δώσητε εἰς τοὺς ἀθλοδίους διʼ ἐμέ, ὑπόδικον ὄντα.

Εἰς τὴν σεβαστήν μου κυρίαν τοῦ ἀειμνήστου Παίωνος Μετὰ σαρακοντα τὰ διαβιβάσητε ἐντὸς τὰς εὐχαριστίας μου.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετʼ ἄκρας ὑπολήψεως καὶ ἀφοσιώσεως ὑπογράφω

Γεώργιος Κλεάνθους

340.

Salonique, le 5/18 Avril 1908

5/18 Avril 1908.

M.

Nous avons l'honneur de porter à votre connaissance que nous venons de fonder dans cette place une maison sous la raison sociale

K. PHILIOS, D. KARABERIS & G. KIANTOU

qui s'est chargée de l'Agence générale de

L'EQUITABLE DES ETATS-UNIS

(Cie d'Assurance sur la vie), pour la Macédoine et l'Epire et qui s'occupera aussi à représenter d'autres Compagnies d'Incendie et des Risques Maritimes et diverses Maisons Commerciales et Industrielles.

Tout acte pour engager la société, doit porter la signature de l'un des associés précédée du cachet portant la raison sociale.

Dans l'espoir que vous voudrez bien nous honorer de votre confiance, veuillez prendre note de nos signatures ci-bas apposées, et agréez M... l'assurance de notre parfaite considération.

K. PHILIOS, D. KARABÉRIS & G. KIANTOU

Mr K. PHILIOS signera : Kosmas Dam. Philios

» D. KARABERIS » : D. Karaberis

» G. KIANTOU » : G. Kiantou

Θεσσαλονίκη, τῇ 5)18 Ἀπριλίου 1908.

Κύριε

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ καταστήσωμεν Ὑμῖν γνωστόν, ὅτι συνεστήσαμεν ἐνταῦθα ἑταιρίαν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

Κ. ΦΙΔΙΟΣ, Δ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΗΣ καὶ Γ. ΚΙΑΝΤΟΥ

ἀντιπροσωπεύουσαν τὴν ἀσφαλιστικὴν ἑταιρείαν ζωῆς

ΕΚΙΤΑΜΠΛ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

διὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Ἤπειρον καὶ ἀσχοληθησομένην καὶ εἰς ἀντιπροσωπείαν ἄλλων ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν πυρκαϊᾶς καὶ θαλασσίων κινδύνων καὶ ἄλλων ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν οἴκων.

Πᾶσα πρᾶξις τῆς ἑταιρείας διὰ νὰ θεωρῆται ἔγκυρος, δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφὴν ἑνὸς τῶν συνεταίρων προηγουμένης σφραγῖδος φερούσης τὴν ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν.

Ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι θέλετε μᾶς περιβάλλει διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης Σας παρακαλοῦμεν νὰ λάβητε ὑπὸ σημείωσιν τὰς κάτωθι ὑπογραφάς μας καὶ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς Ὑμᾶς ἐξαιρέτου ὑπολήψεως

μεθ' ἧς διατελοῦμεν

Κ. ΦΙΔΙΟΣ, Δ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΗΣ & Γ. ΚΙΑΝΤΟΥ

Ὁ κ. Κ. ΦΙΔΙΟΣ . . . θέλει ὑπογράφει

Ὁ κ. Δ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΗΣ »

Ὁ κ. Γ. ΚΙΑΝΤΟΥ » »

"THE EQUITABLE LIFE Ass^CE S^TY of the UNITED STATES"
L'inspecteur et Agent Général pour la Macédoine et l'Epire
KOSMAS Dam. PHILIOS

Κύριον
Ελευθέριον Δεληγιάννην

Athènes - Grèce

Αδριανούπολιν

341

The Consolidated Assurance Company Ld of London

Polices incontestables garanties et contresignées par

The Legal & General Life Assurances Society of London

Compagnie d'assurances sur la vie Etablie en 1836.

Hadjopoulos Nanoras & Kiantos

AGENTS GENERAUX

MACEDOINE EPIRE et ALBANIE

SALONIQUE

Depeches - STEFANOS NANORAS

Salonique le 25 Φεβρουαρίου 1909

Αξιότιμοι Κύριοι
Ελληνικόν Δραγουμάνον,
Εν Αθήναις

Αξιότιμε Κύριε,

Διά του παρόντος γραμματίου σάς παραπέμπω ύμας διά το ύψος

Η Εταιρία του Λονδίνου ασφαλείας Δεβονίου και Γραν-γουσέτου, ως εκ τούτου έχει, επιτρέπει ν' άνοιγη σαφήνεια του ειδικού γενικού πρακτορείου μ. Χαριδήμου δι' άλλον παραγγελτόν. Είχεν όμως δι' ύψος δι' ύψος εάν δικαίως ύπερέβαινε τας ανάγκας του πελατολογίου ν' ανακριθή ειδικόν πρακτορείον της ειρημένης Εταιρίας εν τόπω. Το εξ ημών έργον εν τω προκειμένω βεβαίως ότι δ' αναγκαιούντων ικανοποιήσεως εν τω συμφέροντα της Εταιρίας Δεβονίου-Γραν-γουσέτου και ευαρεστήσεως εν τω υμετέρω ανάγκες.

Επιφυλάσσομαι δε δηλώσας παραγγελίας ανακτήσεως ανάγκες δι' γραφείου μας δικαίως ανάγκαιον σχετικού αντικειμένου.

Μετ' εκτιμήσεως
Στέφανος Κιάντος

سلانیکده حاجوپولوس نانوراس و کانتوس افندیلره

Messieurs

HadJopoulos Nanoras & Kiantos

Agents Generaux de The Consolidated

Ronghotti Han № 23

SALONIQUE

ΓΚ

Κ

Ἡ Κυρία καὶ ὁ Κύριος Κωνστ. Δ. Κιάντου
χαιρόντες διὰ τιμῆς τὰ ἀναγγείλωσιν ὑμῖν τοὺς γά-
μους τοῦ υἱοῦ αὐτῶν

Γεωργίου

μετὰ τῆς Δεσποινίδος

Καλίνας Γ. Πάτσα

Κ

Ἡ Κυρία καὶ ὁ Κύριος Γεώργιος Ν. Πάτσα
χαιρόντες διὰ τιμῆς τὰ ἀναγγείλωσιν ὑμῖν τοὺς γά-
μους τῆς θυγατρὸς αὐτῶν

Καλίνας

μετὰ τοῦ Κυρίου

Γεωργίου Κ. Κιάντου

Παρακαλοῦσιν ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι τιμήσητε εὐημερεστιανῶς τὴν ἐπέρχιν αὐτῶν τελεσθησομένην τὴν προσεχῆ
Κυριακὴν 7ην Σεπτεμβρίου.

Τοιούτων ἀξιωθείητε καὶ ἐν τῷ ὕπνῳ σας.

Ἐν Κρεσούμᾳ τῇ 3 Σεπτεμβρίου 1908